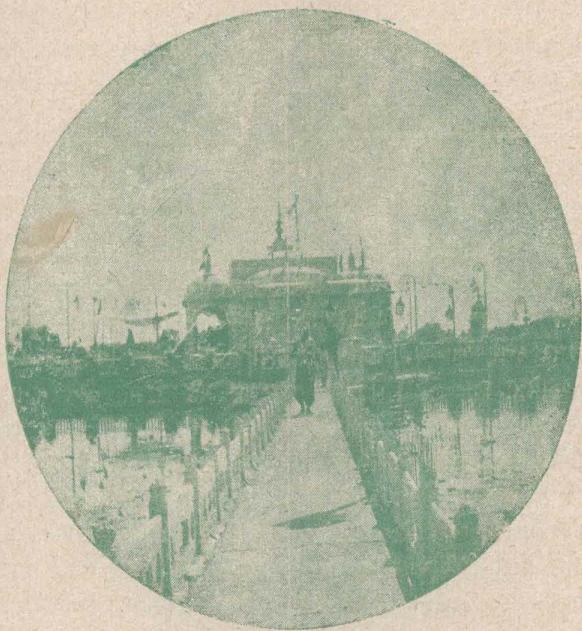

શ્રી અત્માનંદ પ્રકાશ

૬૭૦૧

SHRI ATMANAND

PRAKASH

શ્રી પાવાપુરીજ તીર્થ

પુસ્તક પર
અંક ૧ લેખ

મણિશાસ્ક:-
શ્રી જૈન જ્ઞાનોષ્માનંદ સંખ્યા
નાચલાર્થ

આધ્યાત્મ
સ. ૨૦૧૦

અનુક્રમણિકા.

૧ ઈ.	(પ. શ્રી ધૂર્ધરવિજયજી ગણવયું)	૧
૨ જરા થોલો		૧
૩ નૂતનવર્ષનું મંગળમય વિધાન	("હરિલાલ દેવચંદ" શેઠ)	૨
૪ નમિસાધુનો ડેવડો	(શ્રી. હરિલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	૧૨
૫ નવપદજીના પ્રાચીન ચૈલવંદો	(પ. શ્રી રામવિજયજી ગણવિ)	૧૫
૬ અખંડ રહેલા (શુભાર્થીપ)	(અમરચંદ માનજી શાહ)	૧૬
૭ લૈટ થોગવિદા-એક આધી રૂપરેખા	(શ્રી. જ્યંતીલાલ લાલશાહ દાવે)	૧૭
૮ નિઃસ્વાર્થ સેવા એ જ પરમ સ્વાર્થ	(ખ)	૨૦
૯ ચાતુર્માસ-યાદી		૨૧
૧૦ નિષ્પક્ષમ્યતા	(શ્રી વસંતલાલ કાતિલાલ)	૨૨
૧૧ વતૌમાન સમાચાર—સ્વીકાર		૨૩-૨૪

નવા થોલા માનવંતા લાધકે મેળવણે

૧ શ્રી દેવસાગરજી પુરસ્તક સંગ્રહ.	ગોધરા	૫ શેઠ જ્યંતીલાલ પોપટલાલ	કોણાપુર
૨ શેઠ પ્રદૂષચંદ ચુનીલાલ	રાજકોટ	૬ ગાંધી જ્યંતીલાલ કાન્તીલાલ	કૃપદંન
૩ શેઠ ચુનીલાલ લાલચંદ	મુંબઈ	૭ શેઠ લક્ષ્મીચંદ લાલજીલાલ	અંધેરી
૪ શેઠ એચેંટલાલ પુલચંદ	ભાવનગર		

શ્રી આત્માનંદપકાશના માનવંતા આહકાને

૫૧ મા વર્ષની બેટ.

આર્થિત-વર્ભુ પ્રકાશ (લૈનઘર્મે) બેખુફ શ્રી દક્ષિણાધિક પૂજય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયલક્ષ્મણુસ્રીશ્વરજી મહારાજના વિદ્ધાન રિષ્ય શ્રી ક્રીતિંવિજયજી મહારાજ જુહી જુહી પ્રકૃતિના પ્રાણીઓને અનુલક્ષી ઉત્તીતિકરણ પ્રાણીઓને અનુલક્ષી ઉત્તીતિકરણ વિવિધ સોાપાન તરીક લૈનઘર્મંનું સ્વરિપ સાંક્ષમમાં જણાવનાર (જેવાં કે સ્વાદ્વાર, ક્રમ, ધ્યાન કર્તા, આત્મા, પદ્ધતિ, તપશ્ચર્યા વગેરે) સોણ વિષયોને સરળ રીતે આ બુક્માં કર્તા મુનિશ્રીએ જણુવેલા છે. સૌ કોણેઠે ઉપગોળી થઈ પડે તેવા, લૈનઘર્મના મર્મને સહેલાધ્યથી સમજ શક્ય તેવા આ લધુ અંથ છે. આ અંથની ગુજરાતી, હિન્દી, તામિલ અને દીંગલાશ ભાષામાં વીશ હણર કોણીઓ પ્રકટ કરેલી છે. ઉપરોક્ત પુરસ્તક અમારા સુજ આહકાને પર મા વર્ષની બેટ તરીક આવશ્યુદ્ધ ૧ થી લવાજમના રૂ. ૩-૦-૦ તથા બેટની જુહના પોરટખર્યના રૂ. ૦-૧૦-૦ મળી રૂ. ૩-૧૦-૦ તું વી. પી. કરી મોકલ્યામાં આવેલ છે. તે અમારા માનવંતા આહકા સ્વીકારી લધ આભારી કરશે. બાર માસ સુધી માસિકના આદક રહી વી. પી. પાણું નહિં વાળના નન્દ સુયના મં; કારણ કે તેવા ગ્રાનખાતાને તુકસાન થવાથી રાનના દેવાદાર થવું પડે છે.

અગાઉથી લવાજમના રૂ. ૩-૦-૦ તથા બુહના પોરેજના રૂ. ૦-૧૦-૦ મળી રૂ. ૩-૧૦-૦ મોકલનારને વી. પી. કરવામાં આવશે નહિં. અંક ૨-૩ બાદરવો-આસો તા. ૧૫-૧૦-૧૬૫૪ પ્રસિદ્ધ થશે.

તમ્મ સૂચના.

બૃહતુકદ્વિપસ્યુન છુટો ભાગ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થશે છે, પરંતુ આગલા ડેટલાક ભાગોનું વેચાણ થણી વખત પહેલાં થયેલું હોવાથી, છ ભાગો તૂટું થયા છે, અને છથે ભાગ પૂરતા નહિં મેળવનાર અથવા ખોલ્દુલ નહિં મેળવનાર અનેક મુનિરાલો, સાનાંડારો, ખ્પી આત્માઓના પૂરતા ભાગ મેળવના મારે સમા ઉપર અનેક પત્રો આવવાથી, અમેંગે અન્ય સ્થળોથી ખૂટના આગલા ૩-૪-૫ ભાગો મેળવને હાલમાં થોડા આખા સેટો એકઢા કર્યા છે, અને તેની નકલો પણ બણ્ણી થોડી છે; જેથો જોઈએ તેમજો મંગાવવા નન્દ સુયના છે. કિંમત ૩-૪-૫ દરેક ભાગના દશ દશ રૂપિયા સારી અને છટ્ઠા ભાગના સોણ રૂપિયા (પોરેજ જુહુ)

શ્રી જીતમાનંદ ગુરુકૃતિ

વીર સં. ૨૪૮૦.

વિક્રમ સં. ૨૦૧૦.

આવણુ—ઓગસ્ટ

પુસ્તક પર સું.

અંક ૧ લેઠા.

હું

વાતવાતમાં દરેક કણ હહે છે કે હું આવો છું ને તેવો છું મેં આમ કહું અને તેમ કહું, ભારં આ છે અને તે છે. મારી શક્તિ, મારી આવડત, મારી સમજ ડોધ જુદા પ્રકારની છે. પણ આ હું એ છે કોણું ?

હું એ આત્મા છે ? હું એ મન છે ? કે હું એ શરીર છે ?

હું બેથનાર દરેક જે હું એ કાણું છે ? અને તે ખરેખર કેવો છે ? એટલું જે વિચારે અને તેવું સાચું સ્વરૂપ સમજ લે તો જ્યાં હું નથી ત્યાં વારંવાર જે હું ને એચવામાં આવે છે, તે જીવી જય, અને એ જીવી જય એટલે હું—જે સાચો હું છે તે અધિનમાથી જીવી જય-સુક્ષ્મા બને.

હુંને એણાં અને તેના ખરા સ્વરૂપને ખીદવો.

અહું કર્તા ચ ભોક્કાડહું, મહુતે જડવેતનઃ ॥ જાનીયાતુ ચેતુ સ્વતન્ત્રોડય, કો ન સુચ્યેત બન્ધનાતુ ? ॥

જરા થોલો !

ઓ મુસાખીર ! ઓ ભાઈ ! ઓ મારા સાથીદાર ! જરા થોલો રહે. જરા પાછું વાળાને તો જો.

તું આમ ક્યાં દોડે જય છે ? તારે જવાનો. આ રસ્તો નથી. તું માર્ગ ભૂલ્યી ગયો છે. આ જિથે રસ્તે આટલી જીતાવળે શા માટે દોડી રથો છો ? જરા ધીરા પડ. હું તારી પાસે આવું છું. તને માર્ગ ઉપર લઈ જવા હું તારી પાછળ આવ્યો છું પણ તું દોડી રથો છે. હું તને ભળું એટલો તો ધીરા પડ.

શું થાય ? દિશા ભૂલેલો. આ આત્મા જિથે માર્ગ ચરી ગયો છે ને તે અદ્યકતો નથી.

* * *

તમને તમારા સાથીદાર-તમને સાચો રાહ બતાવનાર મળે એટલો વખત તમે જે માર્ગ આગળ વધી રહ્યા છો. ત્યાં અટકી જવ. જો સાચો રાહ અને તે રાહ બતાવનારા જાણુકાર તમને મળ્યો ગયા હોય તો દોડે જવ તેમાં વાંધો નથી-નહિં તો. તમે અટકતા-થોકતા શિખો. અને તમને માર્ગ-દર્શાડ મળે એટલે તે બતાવે તે માર્ગ યાસો.

મો પ્રવાસિન ! ક્ષણ તિષ્ઠ, વિમાર્ગ ગતવાનસિ ॥ પન્થાનં હિતમાચિન્ત્ય, નિશ્ચેયઃપથમાશ્રય ॥

પૂજય પંન્યાસ્ત શ્રી હુરંધરાધિપતિજ્યાળ મહારાજ

.....नूतन वर्षनुं मंगलमय विधान.....

अहो ! अनन्तवीर्योऽयमात्मा विश्वप्रकाशकः ।
चैलोक्यं चालयत्वेव ध्यानशक्तिप्रभावतः ॥

ग्रानार्थव

अहो ! अनन्तवीर्यं आ, आत्मा विश्वप्रकाशकः;
ध्यानशक्तिप्रभावते जे, ग्रैटेक्यने चलावते ॥

आत्मानंद-आत्मरमण्युतानी वाते करतां करतां,
पेताना एकावन वरस वीतावी, श्री आत्मानंद
प्रकाश आजे आवनमां वरसमां प्रवेशे छे. क्वाच पथ
सामयिक पत्रने पेतानो. अर्धशताहिंद-सुवर्णमहो-
त्सव उत्सवानो. मंगलमय प्रसंग उपरिथित याय
तेमा तेतुं अहोआय रहेहुं छे. ज्ञवननी ये खन्य
धडी छे. तेना संपादका अने वाचका भाटे आ
परमानंदनो. प्रसंग गण्याय.

आत्म-विकासनी साधना भाटे हंमेशा ज्ञवनमां
शुभ नित्यकर्मनो. क्लम तो शोजवामा आवेल होय
छे अने ए रीते ज्ञवन साधनाना पंथे तो होय
छे ज, ऐम छतां आत्म-विकासनी आ शुभ लावना-
ने सदा नवपद्धति राखवा भाटे धार्मिक उत्सवो
शोजवामां आव्या छे. आवो एक एक उत्सव आवे
छे अने ज्ञवनमां नवो प्राणु, नवो वेग, नवुं चेतन
रही जय छे. आत्मज्ञानि भाटे आवा उत्सवो
कंध ओछा महात्मना नथी. आत्मार्थो भाटे तो
ए हीवाढांडी समान छे.

आव-हीपक असत थतां द्रव्य-हीपक प्रगटावतो
दीपोत्सवानो. उत्सव नेम सारांचे वरसनुं शुभाशुभ
सरवैयुं आपणी समे रजू करे. छे अने नवी
शुभाकांक्षायाथी आपणे नवा वरसमां मंगल प्रवेश
कुरीजे छाजे तेम “आत्मानंद प्रकाश” अनेक
मंगल लावनाशो साथे आजे आवनमा वरसमां
प्रवेश करे छे. तेनो सुवर्णमहोत्सव ए कंध ओछा
महात्मनो. नथी. आत्मानंदनी पचास-पचास हिप-
माणाथी आपणे तेने संकारीजे, भूतकाणतुं सरवैयुं
काढी, तेतुं तत्व-विनतन करी, क्वाच अनेरी आव-

नाम्नो ज्ञवनमां भरीने आपणे सौ नूतन वरसमां
मंगल प्रवेश करीजे.

“आत्मानंद” एटले खील शष्ठीमां कुहीजे
तो पूर्णानंद, पूर्णानंदो अथं समजवा जेवो छे.
जेने आपणे सुख-संतोष-आनंद मानी लीधो छे
तो तो एक विकल्प भान्त छे. खन-वैकल्प-ओ-पुत्र
हे उच्च अधिकारने आपणे परमानंद मानी लीधो
छे अने आजे दुनियानो मेटो ग्रवाह आ छल्पनाथी
सुखनी-आनंदनी शोधमां खजो छे. आत्मानंदनो
ऐ वास्तविक भाग्य नथी. न्यायाचार्य उपाध्याय श्रीमह
यशोविक्यण भद्राराज ‘गुनसार’मां आत्मानी
पूर्णानंदनो खाल आपतां कहे छे के:—

अवास्तवीचिकल्पैः स्यात्,
पूर्णिताऽन्धेरिवोर्मिभिः ।
पूर्णानिन्दस्तु भगवां-
स्तिमितोदधिसञ्चिभः ॥

अर्थात् विड्हपोवडे कृपी लीधेली पूर्णता तोहानी
ससुद्धना तरंगाथी थती भरती जेवी क्षिणिक-ओटी
छे अने सहज आनंदी थेदी आत्मानी पूर्णता
तो शान्त महासागर जेवी निश्चण-अडोल होय छे.

आत्माना आनंदनी शुद्ध द्रष्टि आमांथी आप-
णने भगे छे.

आत्मानंदना प्रकाश भाटेनो आपणे एकावन
वरसथी प्रयास छे. अंधकारमांथी प्रकाशमां ज्वाने
सौ क्वाच झंझे छे, तेम आपणे पथ प्रकाशनी
शोधमां ज छाजे. आ तडे आपणे विचारवाहुं एट्हुं
ज रहे छे के आपणी साधना केटली ?

आत्मानंद ए आपणे ध्येय छे अने पूर्णानंद
भाटे प्रकाश भेजवानो. आपणे प्रयास छे. क्वाच
पूर्णता आपणे न साधी होय, पथ ‘हुं क्वाचु ?
भारुं शुद्धस्वरूप शुं ?’ आ प्रश्ननो आपणे केटले
विचार कर्यो छे ? आत्मानी ओणाख भाटे आपणे
केट्हुं विचार-मंथन क्युं ? छे ? ज्ञवननी वास्तव द्रष्टि

જૂતન વર્ષાનું મંગલમય વિવાન

૩

આપણે ડેળવી છે કે કેમ? આવા અનેક પ્રશ્નો આપણા સરવૈયાનો વિચાર કરતી વખતે આપણું સામે ખડા થાય છે. અને તેનો કેટલા અંશે સંતોષ કારક જવાબ એટલી આપણું સિદ્ધિ સમજવી.

આવનમા વરસના મંગલપ્રસંગે પ્રકાશના વાચકો પેતપોતાનું સરવૈયું કાઢે અને આત્માનંદ-પ્રાભિના માર્ગે પ્રગતિ કરવાનો નિર્ણય કરે એમ આ તકે આપણે કંઈકે.

સંશા-પ્રેરણા

આવણું માસથી “આત્માનંદ પ્રકાશ” આવનમા વરસમાં પ્રવેશ કરે છે. શ્રી નંદિશરદીપતું શાશ્વતું આવન જિનાલય આપણામાં સુપ્રસિદ્ધ છે. નંદિશરદીપતુંની મધ્યલાગતી એપેક્ષાએ ચારે દિશામાં રૂપામન વર્ષાના ચાર અંગતનગિરિ આવેલ છે, તે અનેક ઉપર એક એક એમ ચાર શાશ્વત જિનયૈત્ય છે, તે મુજબ સોણ દીધુષુખ પર્વત પર અને અન્નશી રતિકર પર્વતો પર એક એક શાશ્વત જિનયૈત્ય છે. આમ ૪૧૧૬ + ૪૨=૫૨ આ આવન જિનયૈત્યાની આવનની સંખ્યા આપણુંને શાશ્વત-સ્થાન-મોક્ષને પ્રાપ્ત કરવાની શુભ પ્રેરણું કરે છે.

વ્યવહારની ભાષામાં કંઈકે તો આવન પાનાનો ગંજુપો પણ એક સ્યાચ પ્રેરણુંથી છે. આવન પાનાના ગંજુપાનો અનાવેલ મહેલ પવનનો એક સપાઠો માત્ર લાગતા ક્ષણું માત્રમાં શીર્ષ-વિશીર્ષં થઈ જાય છે તેમ આ ક્ષણુંનું ટેક પણ જેલજેલતામાં વિનાશ પૂર્વાના સ્વભાવવાળા છે. તો આજીવાના આવનની કેમ છેહી ધરી સુધી પ્રમાદમાં ન રહેતા, હંમેશા સન્નમ રહેવાનું અને મહાસુખી માત્રન જીવનને સાર્થક કરવાનું સૂચન કરે છે.

ગણિતની વિવિધ પ્રક્રિયાઓ દ્વારા આવનની સંશાનો. વિચાર કરીએ તો પત્ર=૭ એટલે ધર્મના પાંચ લક્ષણો (ઉદારતા, દાખિદ્યતા, પાપજુયુસા, નિર્મણ બોધ અને જનગ્રિયતા)+ જીવ અને કિયા એમ એ પ્રકારે પ્રાપ્ત કરી=જીવનમાં સાત પ્રકારની લક્ષણો (હાન, જીવ, લોગ, વિજીવ, પાત્રસંઅહ, નરેન્દ્રત્વ અને સર્વરૂપ) પ્રાપ્ત કરવાનું સૂચન કરે છે.

૫-૨=૩ પાંચ પ્રકારના અંતરાય (દાનાંતરાય, લાલાનાંતરાય, મોગાંતરાય, ઉપભોગાંતરાય અને વીર્યાનાંતરાય) અગર પાંચ પ્રકારના મિથ્યાત્વનો જરૂર અને ચેતનનો બેદાબેદ સમજું, શ્રી ઉમાસ્વાતિ મહારાજે તત્ત્વાચ્ચ સુત્રના આરંભમાં ડંબું છે તેમ સમ્યગ્ય જીવન, સમ્યગ્ય દર્શન અને સમ્યક્ ચારિત્ર એમ ત્રિવિધી મોક્ષ-માર્ગનું આવલાંખન દેવાતું સૂચન કરે છે.

૫૪૯=૧૦ સમકિતના પાંચ લક્ષણોને જીવ અને કિયા એમ દ્વિગુણિત ભાવે વિકસાવી, દસ દશાન્તે દુલ્લંખ એતું મનુષ્ય જીવન સફળ અનાવવાની પ્રેરણું કરે છે.

૫૫૨=૩૫: પાંચ પ્રકારના પ્રમાદનો અથવા તો પાંચ ધનિયોના વિષયનો અદ્વા અને શક્તિ એમ એને પ્રકારના પુરુષાંનું નાશ કરીને, જ્યાં મનુષ્યાને વારંવાર જન્મભરણું કરવા પડે છે તે મનુષ્ય ક્ષેત્ર-અઠી દીપમાં ફરી અવતાર ન દેવો. પડે તેવી રીતે સ્વસામર્થ દ્વારા સિદ્ધગતિ સાધવાનું સુધન કરે છે.

ગત વરસનું સિંહાવલોકન

પરંપરાગત છીછરી અદ્વાતું રથાન આજે દીક્ષા-ગવેષણ્યા, ડંબું વાંચન અને તાત્ત્વિક ચર્ચને અગે થયેલ નિર્ણયો પર રથાએલ અદ્વા જેમ લેતી આવે છે તેમ જનતામાંથી છીછરા સાહિલનો. આદર પણ એછા થતો આવે છે. વધુ જેવાની અને જાણુવાની દોષ-જિગ્ઞાસા દિન કાર દિન વધતી આવે છે. અને દોકામાગને એણાખી પ્રતિકાશાળી સાત્ત્વિક સાહિલના સંજન તરફ આપણું દ્વારા ટળતી આવતી હોય તેમ ગત વરસના સાહિલ પ્રવાહ તરફ નજર નાખતા જણાય છે, એટલે અન્યાસ યુક્ત સર્વાંગમુદ્ર સાહિલની જે એપેક્ષા આપણે રાખી રહ્યા છીએ તે તરફ સાહિલ-સર્વાંગોએ મીટ માંની છે, એ દિશામાં અભ્યાસ કરવાની રસવાતિ પણ ડેળવાતી આવે છે. અને એ રીતે સાહિલની દુનિયામાં આપણે ગતિ કરી રહ્યા છીએ તે આનંદનો વિષય ગણ્યાય.

ગત વરસની આપણું સાહિલ પ્રવાતિનું જરા આશ્ચર્ય અવલોકન કરી કંઈકે.

૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નૈન સાહિત્યનું અપૂર્વ પ્રદર્શન

પ્રાચ્ય-વિવા પરિષદું સતરણું અવિનેશન અમદાવાદમાટે મળ્ણ ગયું, સાહિત્યના જુદા જુદા અગો પર વિચાર-વિનિમય કરવા માટે આ સમયે વિષયવાર જુદી જુદી બેઠક ચેલ્ભવામાં આવી હતી. તેમાં પ. જિતનિવિજયાલ આહિને પ્રમુખઅનું માનાન્યું રથાન મળ્યું હતું તેમ આપણા નૈન સાહિત્યકારોએ આ અધિ-નેશનની સફળતામાં આવકારદાયક ઝાગે નોંધાયો હતો.

આ ઉપરાંત નૈન સાહિત્યની દ્રષ્ટિએ મહત્વનો કાર્યક્રમ ગુજરાત વિવાસભા તરફથી આ પ્રસંગે ચેલ્ભવામાં આનેલ સાહિત્ય પ્રદર્શનનો હતો. આ પ્રદર્શનના પ્રયોજક હતા આગમપ્રકાઢર મુનિવર્યશ્રી પુરુષવિજયાલ મહારાજ. તેઓઓએ અવિશ્રાત શ્રમ દાંડ ગુજરાતના પ્રાચીન સાહિત્યભાડારાની સેંકડો પ્રતો, સચિત્ર વિજિપત્રો, આદ્ધારી ઇરભાનો અને પ્રાચીન આગમ અથ્યાથા મંદીરે છેક ઓગણીસમી સદી સુધીના રથપનો-સંજાળો ઈ. પરિયમગોધ લખીને આમાં રજૂ કર્યા હતા. ભૂતકાળાની નૈન સાહિત્યસેવાનો ગૌરવન્નયોર્યો ખ્યાલ આ પ્રદર્શન આપ્યું હતું. એટલું જ નાં પરંતુ એ માસ સુધી આ અપૂર્વ પ્રદર્શન ખુલ્લું મૂકવામાં આવેલ. દરમિયાન એક તીર્થધામની જેમ આ પણ સાહિત્યનું એક તીર્થધામ અની રહ્યું હતું. શેઠ શ્રી કરતુરલાલએ આ પ્રદર્શન ખુલ્લું મૂક્યું હતું અને નૈન સાહિત્યનો દ્રષ્ટિકાણ રજૂ કરતું મુનિશ્રી પુરુષવિજયાલનું આપણ સાહિત્યપ્રેમીઓને અભ્યાસની મહામૂહી સામગ્રી પૂરી પાડતું હતું. વિશાળ જગતમાં નૈન સાહિત્યના મૂલ્યાંકનો અંકાવવા માટે તેમજ સમગ્ર જનતાને નૈન સાહિત્ય તરફ એંચવા માટેનો આ પ્રસંગ અતિ ગૌરવભર્યો હતો.

પ્રાકૃત ટ્રેકસ્ટ સોસાયટી

સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને પાલી, ભારતીય સંસ્કૃતની આ નાણુ મહાન ધારાઓ, ભારતીય સંસ્કૃતની ઉત્ત્વણ કંડિકાઓનો પ્રાચીન ગૌરવભર્યો ધીતિહાસ આ ધારાઓમાં લખાયો છે.

ભારતીય લોકભાષા તરીકે નાણુ હજર વરસ

સુધી પ્રાકૃત ભાષાએ રથાન લીધું છે, ભારતના ધર્તિ-હાસને સર્વોંભી ન્યાય આપવો હોય-તેનો મૂલ્યું અભ્યાસ કરવો હોય તો પ્રાકૃત ભાષાનો અભ્યાસ અનિવાર્ય છે.

પાલી ભાષાના ઉત્કર્ષ માટે “પાલી ટ્રેકસ્ટ સોસાયટી” નું રથાપન કરવામાં આવ્યું છે અને તેને વેગ આપવા ભારત સરકાર તથા બૌદ્ધ સોસાયટી વ્યવસ્થિત જોગ આપી રહેલ છે. સંસ્કૃત ભાષાના ઉત્કર્ષ માટે પણ આવી જ વ્યવસ્થિત યોજના અનેકવિધ રીત ગતિમાં છે. ન્યારે પ્રાકૃત ભાષાના ઉત્કર્ષ માટે ડાંડ વ્યવસ્થિત સોસાયટી નથી.

આપણું પ્રાકૃત પ્રાચીન સાહિત્ય ન્યારે ભાંડારો-માં જોડાયેલ સ્થિતિમાં પડ્યું હતું ત્યારે વિદેશમાં એક એક તેના વિદેશી અભ્યાસકારોએ પ્રાકૃત સાહિત્યના ઉત્કર્ષની વિદ્યામાં પોતાનો પ્રયાસ શરૂ કર્યો, અને ડાંડ સંશોધન અને તુલનાત્મક વિનેશન સાથે ડા. શુભ્રિગે “આવશ્યક સ્થાત્ર” નું મહામૂલું પ્રકાશન બાદાર મુક્યું. ડા. લોયમાનનું “આવશ્યક સ્થાત્ર” એવા જ સુંદર ઢંગમાં બાદાર પડ્યું અને આ રીતે વિદેશીઓએ પ્રાકૃત ભાષાના અને આપણા આગમ સાહિત્યના મૂલ્યાંકન જગતને સમન્વય.

ત્યારપણી તો ડા. મુલદરથી માંડી ડા. ઘેણન્ડર શીશર સુધીના પચાસ કરતાં પણ વધુ વિદેશી વિદ્યાને નૈન સાહિત્ય તરફ એંચવા અને તેનો અભ્યાસ કર્યો.

દરમિયાન ડા. પીશદે “પ્રાકૃત નૈન ટ્રેકસ્ટ સોસાયટી”ની રથાપના કરવા માટે યોજના બાદાર મૂલી હતી અને ડા. જેંકાણી વજેરે નૈન સાહિત્યના વિદેશી વિદ્યાનોએ આ યોજનાની આવશ્યકતાનો રૂપીકાર કર્યો હતો, પરંતુ આ અગત્યની વાત આપણે અપનાની શક્યા ન હતો.

શ્રી ઇંદ્રચંદ્ર બેલાણીના પ્રયાસથી દીલ્દીખાતે અનારસ યુનિવરસિટીના વાઇસ ગેર્સિન્ટ આચાર્ય નરેન્દ્રહેવના પ્રમુખપણું નિયે ગયા વરસે પ્રાકૃત ટ્રેકસ્ટ સોસાયટીની રથાપના કરવામાં આવી છે. અને પ્રાકૃત સાહિત્યના પ્રકાન્પદિત આગમપ્રકાઢર મુનિ શ્રી

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિવાન

૫

પુણ્યવિજયજ મહારાજની રાહખરી નીચે પ્રાકૃત સાહિત્ય સંશોધનનું કાર્ય ઉપાડી દેવામાં આવ્યું છે. ત્રણે શીરકાના જૈન તેમજ અનૈન વિદ્યાનો આ સોસાયટીમાં જોડાયા છે. અને ભારતના અતિ પ્રાચીન “અંગવિજન” અંથનું સુદુરુક્તાં સોસાયટીએ શરીર કર્યું છે. બીજા અંથનું સંશોધન પણ ચાહું કરવામાં આવેલ છે.

અન્ય સાહિત્ય પ્રકાશન સંસ્થાઓ કરતા આ સંસ્થામાં એક વિશિષ્ટતા એ છે કે ભારત સરકારે આ સંસ્થાને આનંદ આપીને અપનાવી છે, અને જૈન કે જૈનેતર તમામ વિદ્યાનોના સંયુક્ત સહકારથી આ સંસ્થા ચોતાનું કાર્ય આગળ ધ્યાવી રહેલ છે. એ રીતે તેનું ક્ષેત્ર વિવાન છે અને સહકાર પણ વ્યાપક જગતનો છે.

વ્યાપક દ્રષ્ટિએ જૈન સાહિત્ય

દેશ અને દુનિયાના દોકાન ધીમે ધીમે જૈન સાહિત્યનું મહત્વ સમજતા થયા છે. ત્યારે જનતાની એ રૂચિને પહોંચી વળવા માટે આપણે પણ તૈયાર થતું જ હો. વિવાહોથી પર અને જૈન-દર્શાની નિર્મણ દ્રષ્ટિ રણૂ કરતું સાહિત્ય તૈયાર કરવાની અમલ અનારસના શ્રી પાંચનાથ વિવાશ્રેષ્ઠીકારી. અને તેના સમર્થીનમાં (૧) જૈન વિશેષ નામોના શાન્દકોપ. (૨) જૈન દર્શાન અને ધર્મનો કુમણ્ય ધૂતિહાસ. (૩) જૈન ધર્મનો શાન્દકોપ (૪) જૈન સાહિત્યમાંની સામાન્યતા સાંકૃતિક, રાજનૈતિક, ભાગો-લિક વગેરે દર્શાવેલાં. (૫) જૈન સાહિત્યનો ધૂતિહાસ તૈયાર કરવાની યોજના ધરી કાઢી.

આ યોજનામાંથી “જૈન સાહિત્યનો ધૂતિહાસ” તૈયાર કરવાની યોજનાને આખરી રૂપરૂપ આપવાનો સંસ્થાએ નિષ્ઠું કર્યો છે. અને ૧૯૮૫ ની આખર સુધીમાં આ કાર્ય પૂરું કરવાની દ્રષ્ટિ સામે રાખીને તે તે વિષયના નિરણાનો આ કાર્ય સુપ્રત કરવામાં આવેલ છે. ત્રણે શીરકાના સહકારથી આ સાહિત્ય તૈયાર કરવામાં આવશે. અને શીરકાને પર રહી ડેવળ જૈન સંકૃતિની વ્યાપક દ્રષ્ટિએ રણૂ કરવામાં આવશે. આ રીતે વિવાન જગતને જૈન

સાહિત્યના અક્ષાસની જે ભૂખ વાગી છે તે આવા વ્યાપક સાહિત્યથી પૂરી પાડી શકાશે. આ મંગળ કાર્ય ગયા વરસથી શરીર થયું છે.

આગમ સાહિત્ય

જ્યારે જ્યારે જૈન સાહિત્યનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે આગમ સાહિત્યનો પ્રશ્ન સૌપ્રથમ આપણી સામે ખડો થાય છે. આગમની શુદ્ધ આધૃતિ માટે આપણું પ્રયાસો પણ ચાહું છે, અસુંક આગમ-પ્રેમીઓએ તો યોતાની સર્વ શક્તિ આગમ સાહિત્ય પાણી સમર્પી દીધી છે. એમ છતો જેટલું મહત્વ આ કાર્યનું છે તેટો રસ આપણે ડેળવી શક્યા નથી.

અદ્દાશેમાં રંગુનથી થોડે હૂર શુદ્ધ સમાજના છંડું સંગાયનનો ગત વૈશાક માસથી આરંભ થયો છે. સંગાયનનો અર્થ સામાન્ય રીતે આગમ વાચના જેવો થાય છે. આ પ્રસંગે શુદ્ધ ધર્મના પંડિતો એકત્ર થાય છે, અને શાખાના પાઠોની પરરપર વાચના-મેળવણી કરી તેને વ્યવસ્થિત રૂપમાં મૂકે છે. એ હન્દર વરસે આ છંડું સંગાયન ભળે છે.

ભરમાની સરકાર, શુદ્ધ શાસન કાઉન્સિલ અને અન્ય સંસ્થાઓએ મળીને એ કરોડની રકમ આ કાર્ય માટે એકીકૃત કરી છે અને વધુ રકમની જરૂર પડે તો આપવાની જરૂરાત કરી છે. એ વરસે આ કાર્ય પૂરું થશે, અને શાખાઅંશોનું સંશોધન થઈ ગયા આદ સૂચ્યવરસ્થિત થયેલે શાખાઅંશોનું પ્રકાશન ભરમી, હિન્દી અને અંગ્રેજી ભાષામાં કરવામાં આવશે. આમ સંગાયનનું કાર્ય પૂરું થતાં તેને એક શુદ્ધ વિશ્વવિદ્યા-લયના રૂપમાં ફેરફારી નાખવામાં આવશે.

યોતાના શાખાઅંશોનું મુદ્ય શુદ્ધ સમાજ ડેવી રીતે આંકું છે અને યુગપ્રાહાને સમજી તે દિવ્યામાં ડેવું સાહિત્ય કાર્ય કરી રહેલ છે તેનો આછો. ઘ્યાલ આપજુને ઉપરની હડીકતામાંથી મળી રહે છે. આપણું આગમ સાહિત્યના પ્રકાશનનું મહત્વ આપણુંને આ પ્રસંગમાંથી પણ સમજી શક્યા તેમ છે. આગમ સંશોધનની પ્રવૃત્તિ આગ તો આપણે બલાયી રહા હોયાએ. આગમપ્રકાશકર સુનિ પુણ્યવિજયજ મહારાજ

૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અને અન્ય વિદ્વાનોના તેને પૂરો સહકાર છે. ગત વરસમાં તે હિંદુઓ થોડું કામ પણ થયું છે, પરંતુ જ્યારે ભૂખ લાગી હોય તે સમયે જ બોજન પીરસવાની કિંમત છે. તેમ આને જૈન સાહિત્યના અભ્યાસની જ્યારે જગતને ભૂખ લાગી છે ત્યારે આખમ પ્રકાશનના કાપણે આપણે વધુ વેગથી અપનાવણું જોઈએ, અને સમગ્ર જૈન સમાજે આ પ્રશ્નને પોતાનો ગ્રિય પ્રશ્ન માની બનતો બોગ આપવા તરફ થયું જોઈએ. આપણે સૌ જગત થઈએ તો આપણે આપણું મહામુખું આગમ સાહિત્ય સેવણા જગતને આપી શકીશું અને એ રીતે જૈન શાસનની-જૈન સાહિત્યની સેવા બળવી શકીશું.

શૂટી-છવાદ સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિઓ

ગત વરસે ઉપરિથિત થૈલે સાહિત્યના ભાઇના પ્રસંગાની આપણે વાત કરી, હવે ચાહું પ્રવૃત્તિનો વિચાર કરીએ. આપણા આવસ્થક સ્ત્રોમાં ઉપર અભ્યાસ-પૂર્ણ પ્રકાશ પાડતા પ્રતિકભષ્ય પ્રણોધ દીકાના વધુ ભાગો તૈયાર થઈ રહ્યા હતા તે પૂર્ણ થયા છે અને તેને સારો આદર મળ્યો છે. રોઠ શ્રી અમૃતબાલ કાળોદાસ દોસ્તી તથા શ્રી ધીરજબાલ ટોકરથીનો આ બાધતનો પ્રયાસ આવકારદાયક લેખાયો છે.

વડોદરાના વિદ્ધાન પુરાતનપ્રેમો શ્રી ઉમાકાન્ત પ્રેમચંદ શાહે “ભૂર્તીવિધાન શાખાના તત્ત્વો” પર નિખંખ લખીને પોત્યે. ડી. ની માનલબી ડીંગી મેળવી છે. રેણી પર જૈન સાહિત્યની કથાઓ લોક-બોણ્ય શૈલિઓ રજૂ કરવાતું કાર્ય શ્રી જ્યબિષ્ણુએ થાક કર્યું છે તેમાં આ વરસે પણ તેમાંએ પતિત-પાવન, બહુરૂપી, પચાબાધ, વગેરે કથાઓ રજૂ કરી છે અને જનતાએ તે પ્રેમપૂર્વક આવકારી છે. શ્રી બુદ્ધિકાગર જૈન સાહિત્ય પારિસેવિક સમિતિએ સં. ૨૦૦૮ ના સર્વાંગ જૈન અંથ તરીકેનું ધનામ તેમની “ચક્કવર્તી ભરત” ની નવલિકા અદ્ભુત શ્રી જ્યબિષ્ણુને આપેલ છે. જ્યારે ૨૦૦૮ ના એક જૈન અંથ તરીકે પ્રતિકભષ્ય પ્રણોધ દીકા ભા. ૨ ને પણ કરવામાં આવેલ.

કૃપાવંઝભાતે આચાર્ય માધુદ્યક્ષરીધરણ તથા

આમભપ્રાકર મુનિશ્રી પુષ્પવિજયજી મહારાજની નિશ્ચામાં શ્રી અભ્યહેવસુરિ જૈન શાનમહિર ખુલ્લું ભૂજવામાં આંધ્રાં છે. જૈન શાખાનો અભ્યાસ કરવા માટે અને તમામ સમર્પડો રાખવાનો પ્રથ્યં આ શાન મહિરમાં યોજવામાં આવ્યો છે.

પંડિત જવાહરલાલ નહેરુ રાજરસ્થાનના અવાસે નિકળ્યા ત્યારે જેસલમેર તરફ ગયા હતા. આ તકનો લાલ લાંબા સંખ્યા તથા શાનલંડારના વ્યવરસ્થા-પડ્દાએ પંડિતજીને જૈન અંથલંડારની સુલાક્ષણે જાસ જોલાવ્યા હતા. અને આપણું ગ્રાન્યિન જૈન સાહિત્ય તરફ તેઓશ્રીનું લક્ષ્ય ખેંચવાની તક દીધી હતી.

શુંગે સાહિલકારીમાં આપણું જૈન ભાઈઓ પણ સારી ઘ્યાતિ મેળવતા આવે છે. જાથીતા નવલકથકાર શ્રી ચુનીલાલ ભડિયા જૈનતું નામ દૂધ પણ કથાપ્રેમી લાંઘથી લાગ્યે જ અનથું હોય. “નુગોર્ક હેરલદ ટ્રિભ્યુન” તરફથી જોજવામાં આવેલ વિશ્વતાર્તિ-રસ્સીમાં ગુજરાતી વાર્તાની રસ્સીમાં શ્રી મહીયાની અંતસ્તોત્રાની વાર્તા પેણું ધનામ જતી ગઢ છે અને તે બદલ અમેરીકાની ઉકા સંસ્થાએ તેઓને શ. ૫૦૦) તું ધનામ આપેલ છે. નાટકની સર્વાંગી કૃતિ તરીકે પણ તેઓશ્રીએ લખેલ “શાદી” ની કૃતિ નમંદ સુવર્ણાંદ્રક મેળવી શકી છે. આમ ગુજરાતી સાહિત્યમાં આગળ વધતા આપણું જૈન યુવાન મરિયાને આપણે અસિનંદન આપીએ.

આ ઉપરાત આપણું સભાતી સાહિત્ય પ્રવર્તિ પણ ખરાખર ચાલી રહેલ છે. વિદ્વાદ્વર્ય પૂજ્ય મુનિવર્ય શ્રીમહ જાંયુષવિજયજી મહારાજના અથગ અમથી તૈયાર થઈ રહેલ ‘નમયકસાર’ નામના અધૂરું અંથનો પ્રયમ લાગ તૈયાર થવા આવ્યો છે જે ટૂંક સમયમાં મગટ થશે ત્યારે મુનિવર્યની અદ્વિતીય સાહિત્ય સેવાનો આપણું ખ્યાલ આવશે. યુદ્ધાંદ્ર સ્ત્રોમાં જ્યો (છેલ્લો) લાગ પણ આ વરસે મગટ થઈ ગયો છે, અને જલ્દાવતાં આનંદ થાય છે કે આ અંથમાં પૂ. મુનિવર્ય શ્રી પુષ્પવિજયજી મહારાજને અભ્યાસપૂર્ણ મનનીય જે અરતાવના રજૂ કરી છે

नूतन वर्षात् मंगलमय विधान

तेना अद्वामां तेजोशीते श्री विज्यवभूति द्वैन साहित्यं सुवर्णं चंदकं अपेषु करवानो साहित्यं समितिए निष्ठं उर्ध्वं छ.

आम धारे धारे नक्षर इप देती आपणी लैन साहित्यनी प्रकाशन प्रवृत्तिए। जेतां जथात छे के समाजने सात्त्विक साहित्यनी रचि वधी छे अने ओहियामा शक्य प्रयासो यालु छे.

आपणुं शिक्षण द्येत्र

शिक्षणी दृष्टिए आपणी महावीर लैन विद्यालय सारी प्रगति करी शकेल छे। राजकारण-निष्ठातो तैयार करवानी आगत्य जखाता सरकारी सनही परीक्षामां ऐसनार विद्यार्थीतो सगड आपवानो संस्थाए निष्ठं उर्ध्वं छे। तेमज वडोदराभाते लैन विद्यार्थी आश्रमतुं विद्यालय साथे जेडाणु करवामां आवाता विद्यालयनी एक वधु शाखा वडोदराभाते घोलवामां आवी छे। कपुरचंद अॅन्ड ट्रांना मादीक अनुच्छान्नी विद्यालयने अही लाखनी मेडी रकम आपी संस्थाने वधु पगभर करी छे। आपणी सभावतोमां आ सभावत नोंधपात्र छे एट्टी ज अकिनंदनीय गण्याचे.

सौराष्ट्रमां पण शिक्षण संस्थाएनी ढीक वृद्ध थती आवे छे। सावरकुंद्लाभाते तैयार करवामां आवेल लैन विद्यार्थीगुहातुं भडान मागेश वड ११ना शहशी बोगीवाल भगनलालना हरते खुल्लुं झूळवामां आॅन्ड, तेमज आपणी सभाना भूतपूर्व डेवर श्री अमृतलाल छगनलाल सुखीदीयाए क्षतत प्रयास घेडी सीतेर ६४३८नी रकम एकत्र करी भावनगरभाते सुखीदा भाईयोना अक्ष्यास माटे विद्यार्थीगुहा खुल्लुं झूळुं छे.

लैन श्रीमतोनो दानप्रवाह मात्र लैनो पूरतो ज होतो नथी, परंतु अन्य जडी क्षेत्रोमां पण तेजो एट्ला ज उद्धार दीक्षिती उभा रहे छे। आ वातनी मतीति करवातो एक दाखलो कुछ-भूजमां अनी गये। तो, राखाकुष्ठाना हरते कुछ-भूजमां छन्दरभैठीएट छालेज घोलवानो पाये। नभाये। आ

अंस्या माटे इ। ऐ लाख आउनीस ६४३८ उमधा दान करनार रामज्ञासाध आर। लालन आपणा लैन लाई छे अने आ रीते जहेर क्षेत्रोमां लैन लाईमो सभावत करता रेता छे ते खुशी थवा नेवुं छे।

धार्मिक आंदोलन

क्षियाइचि अने अतुष्ठानो तरइतो ग्रेम वधतो आवातो होय तेम गया वरसे उपधानो सारा प्रभाष्यमां थया हता। धार्डोपरमां आचार्य विज्यवल्लभ-सूरीश्वरनी निशामां पण उपधान थया हता तेवी ज रीते प्रतिष्ठा महेत्सव पण धूमा थया। भावनगरमां श्री भण्डुलाल नारखण्ड भाष्याभासाध तथा तणाजाभाते श्री महावीर जिनप्रासाद युक्त तैयार थेले भावन जिनालय अने घोमुख्यानी दुडनो प्रतिष्ठामहेत्सव धामधुमपूर्वक करवामां आयो। आ सिवाय ऐन्ज-लोर, अरीया, लद्दाख, पालेज, आदि धूमां भागेमां पण प्रतिष्ठा महेत्सवो धामधुमथी करवामां आव्या हता। अने ऐन्जलीरना यातुमर्सि दरभियान आचार्य विज्यवल्लभसूरीश्वरण महाराजने “दक्षिण्यापृष्ठ” अने मुनि श्री कृतिविज्यण महाराजने “डिकुल-तिलक” नी पढी ऐतायत करवामां आवी।

पद्धीप्रदाननो भीने नोंधपात्र प्रसंग वडोदराभाते भनी जयो। जेसलमेर आदि भाचीन भाँडारोनो उद्धार करनार अने आ सलाना संस्कृत साहित्यना अनेक अंथोना संपादक साहित्यप्रेमी मुनिवर्य श्री पुष्पविज्यण महाराजने आचार्य भाष्याभसूरीश्वरण-नी निशामां वडोदराभाते भा. शु. ३ ना “आगम-प्रभाकर” नी पढी आपवामां आवी। पोतानी प्रकृति मुख्य तेमाश्री हेमेशा पद्धीथी दूर रहेता आव्या छे, एम छतां सांग लालवामां आवेल आ पद्धीप्रदाननो आ प्रसंग अति आनंदनो होतो। योग्य साहित्य-सेवकनी योग्य कहर करवानी वडोदराने तक भणी ते अद्व भास्यो पोताना अविनंदन पाठ्या हता।

आचार्य श्रीविज्यप्रेमसूरीश्वरणनी निशामां भास्य-वती दीक्षाना प्रसंगो पण अनी गया।

६

श्री आत्मानंद प्रकाश

प्रभासकुण्डः

आ ७५०८ ता. १७-४-५४ ना हिवसे सीरपुर-
आते नैन संस्कृतरक्षक सभातुं चेयुं अधिवेशन
श्री धर्मराज वारीवालना प्रमुखपत्रा नीचे मणी
गयुं, जेमा धार्मिंक हितोना रक्षण माटे योग्य निष्ठुंये
करवामां आव्या हुता.

गुजरातमां परमार क्षत्रिय लाइजो। जैन धर्ममां
जेम रस लेता थया छे तेम भेवाडी वीर लूमिमां
गेमतीना किनारे आहिवासी गण्याता वारेगानना
रावतभीष्मा लोडा वसे छे तेयो जैन धर्ममां रस
लेता थया छे, अने गेमतीना किनारे तेयोच्ये
शिखरथंघ किनाक्षय तैयार कुर्युं छे अने मांस-
महिराहि अक्षक्षयनो त्याग करी कैनाचार पाणीत-थया
छे. राजस्थानमां खाउमेर तरइ उपदेश आपवामां
आवता ६०० जेटला भाषुसोअे भास-महिरानो
त्याग करी जैन धर्म परते योतानी शक्ता व्यक्ता
करी छे. आम सहाचार अने भानवताना सर्वन
द्वारा आपण्या पूल्यं भुनिवर्योनी दृष्टि वणी छे अने
अग्रात प्रजाने भानवताना भाजे होरी रवा छे ते
आवकारहथक पग्युं गण्याय.

ट्रस्ट एकठमां सुधारे

१६५० मां मुंबध ईलाकामां धार्मिंक ट्रस्ट एकठ
दाखल करवामां आव्यो। ते सामे जनतानो विरोध
चालु ज छुतो. गोधरा जिनाक्षयनी पांच लाखनी
गिर्दतना ट्रस्टी श्री रतिवाल पानायडे मुंबधाते
आ एकठ सामे दावे दाखल कर्यो, अने मुंबध
डॉटे ते दावे २८ कर्यो. त्याराद दील्हीआते तेनी
अपील तोंधावानामा आवेल जेमा १८-३-५४ ना
जरटीस मुख्यराज्ये युक्ताहा आपता जण्याव्युं छे के
“वेथी डाईकोर्ट चेरिटी क्षीरनरनी कोाँध पथ्य
पृथक्कीक द्वारेना ट्रस्टी तरीक निमधुक न ज करी
श्वक” तथा “जे जाहेर ट्रस्ट ते काममां नाण्या
भरचवा माटे करवामां आव्युं हेय ते काम सिवाय
भीना कोाँध काममां नाण्या भरचवातुं चेरिटी क्षीर-
नरनी क्षीरमध्युथी डाईकोर्ट वेथी नहि झरमावी

श्वक.” आ रीते लाक्षण्यक युक्ताहा आव्यो छे. पू.
धर्म सामर गण्यव्युं आहिनो आ भावतनो प्रभास
प्रशंसनीय गण्याय.

एकीकरण्युनी योजना—

गत आसो भासमां अने सौराष्ट्र लेखक संग्रह-
लन मध्युं ते अरसामां ज, योतानी साहित्यसेवा
भवल श्री यशोविजयज्ञ नैन अंथमाणा तरहथी
स्वयुं चंद्रक अर्पणु करवानो एक भेणवडे। श्रीयुत
परमाणुद्दास दुवरण कापडियाना प्रमुखपत्रा नीचे
योज्यामां आव्यो हुतो। नैन साहित्यपरिषद्ना
जेवुं आंदोलन आ समये उपरित थयुं हुतुं। आ
अरसामां प. येचरहास अने आ प्रक्षेपे आवेल
महेमानोतुं सन्मान करवा माटे अनेनी श्री जैनधर्म
प्रसारक सभा, श्री नैन आत्मानंद सभा अने श्री
यशोविजयज्ञ नैन अंथमाणाना संयुक्त उपकरे
आपणी सभाना शेठ भोगीवाल मगनलाल लेड्यर
हॉलमां सत्कार-समारंभ श्रीयुत परमाणुद्दासाधना
प्रमुखस्थाने योज्यामां आव्यो हुतो। त्यारे साहित्य-
ना विकास अंगे डेटलीक चर्चा करवा आद साहित्य-
ना क्षेत्रमां कार्य करी रहेल स्थानिक नेवु संस्था-
आना एकाहरण्युनी चर्चा करवामां आवी हुती। अने
एकाहरण्युना आ विचाराने अपनावी लेतां सभाना
मांनी श्रीयुत वक्तव्यदास निष्क्रियनदासे भावभितुं वक्तव्य
रजू कुर्युं हुतुं अने योजनाने भूतं स्वत्रप मगे ते
माटे सौअे योतानी शुभेभा व्यक्त करी हुती।

धार्मिंक शिक्षण्युनो सुव्यवस्थित प्रयार करवा
तथा एक सरप्ये अभ्यासक्रम योज्यानी विचारणा
करवा माटे सुंभधाते धार्मिंक शिक्षण्युमां रस
धरावनाराच्येतुं एक संभेलन मणी गयुं, अने एक
सरप्ये धार्मिंक अभ्यासक्रम योज्या माटे आ
संभेलने एक समिति नियुक्त करी छे.

आगामी आगामी भासमां धूगलान्ड केंध्रीज्याते
ग्राम्यविद्याविशारदेनी आत्मराष्ट्रिय डाक्टरन्स मगे
छे तेमां भाग लेवा माटे मध्य प्रदेशना यवतमाल

जूतान वर्षात् भंगसमयः विधान

भुक्तामे चालती क्लैन रीसेच धनरीप्युटना प्रतिनिधित्वे आमंत्रणे आपवामां आनेव छे.

आम अनेकविधि शुभ प्रतितिव्योगा आंदोलन वरम्ये आपाणु गत वरस पसार थयुं छे. तेम नोध-पात्र थोडा हुःभद जनावो पछु अनी गया ते पछु आपणे याह करवा धटे. राजस्थानमां सुंडारा, नाडोल, आदि धध्या रथगोचे धाउ पाउवाना नासजनक जनावो अनी गया, अने तेमां मुख्यते आपणी धामिंक गिरक्त अने क्लैन श्रीमंतोने खुः शोष्युं पउयुं छे. आ नासजनक वातावरण्य दूर करवा माटे राजस्थानना सुनवारेतुं ध्यान घेचवामां आनेव छे. ओम छतां हुऱ्यु जनता भयमुक्त अनी शहेल नथी. केसरीयाज्ञना लंडारमांथी मोटी रकमना चोटी थवानी अने मोटी रकम अन्य प्रवृत्तिव्योगा धीरवामां आआनी इतियाद तेमज क्लैनानी सता नापूँह करवानी हितवाल हुऱ्यु बालु छे ते दूर करवानी जरइ छे.

आ वरसे आपणे केट्याक नररत्ने पछु युमाया, तेमां सौ प्रथम नाम आवे छे डा. हर्षट वेरनतुं. सं. १८८२ मां चीकोजायाते मणेल सर्व धर्म परिवर्त्तना क्लैन प्रतिनिधि तरीक वीरयंद राधवण्णने मोक्षवामां आवा लारे तेमना भाषणेनी असर डा. हर्षट वेरन पर पडी हती. अने लारथी तेजोशीमे छेवट सुधी क्लैन धर्मना आचार पाणी लावतारथी अवन ज्ञवी रबा हता. आ माटे आपणे तेमने क्लैन-नररत्न तरीक ज संभोधीमे छीजे. लन्डनमां क्लैन साहित्य अंडानी रथापना करी, “क्लैन धर्म” “क्लैन धर्मतुं अस्तित्व” वगेरे अथो लघी क्लैन दर्शनना प्रयार माटे ने अविरत सेवा तेजोशीमे अलाती छे ते सहाने माटे अमर रहेगो...डिसर आरतना नामाङ्कित नायरिक अने गुजरानवाणा क्लैन युडुकुणना प्रथम अधिकाता आपु झीर्ति प्रसाद क्लैननी पडेल घोट पछु कठी पुराय तेम नथी, १८० उपवासनी आकरी तपश्चर्या शह डरी १३५ मा उपवासे भा. व. १३ ना पोतानो देव छोडानार, तपस्वी ज्वलण्येन अने कुणलधुप्रेमी माणेडलाल चीमनलाल शेठना ता. २३-१०-५३ ना अने श्री शंकरवाल डी. काप-

डिया ता. २७-४-५४ ना, क्लैन धृतिहासना अक्षयासी वडोदारानिवासी डा. निमोवनदास लहरेयंदना, भावन नगर दृष्ट्युनगरमां भद्रावीर जिनआसाद बाधावी तेनी प्रतिष्ठा कराववा आह तरत अवसान पामेल श्रेष्ठिवर्य श्री भवित्वाल नारथुल तथा गोहिलवाड विकागना अंग्लनीअर साहेब श्री शान्तिलाल गंगीर-दास भेता, आ सभाना आणवन सक्य श्रीयुत चुनीवाल दुलाल धरे धरे आहिना थेव दुःभद्र अवसाननी नोंध लेता अमो सहगत आत्मायेनी शान्ति धक्कीमे छीजे.

देखदर्शन

गया वरसमां पद्ध विकागना ४१ अने गद्ध विकागना ४२ मणी कुल ८३ लेखे. आपवामां आव्या छे. पद्ध विकागनी सामग्री मुख्यते आयायं विज्यविज्यसूरीक्षरण, प. श्री रामविज्यक गण्डिवर्य, मुनि श्री दक्षविज्यक, डा. वल्लभदास नेष्टुरी, सा. श्रीमी मुनि विनयविज्यक, मुनि लक्ष्मीसागरण, श्री अमरयंद भावण शाह, मुनि जितेनविज्यक, संघवी अवानलाई प्रागज्ञ, अने अनेकान्तना. निर्मधुं धर्म ज्ञानातर डरनार ग्रा. ज्यनतीलाल ला. द्वे ए आ रसथाण भीरस्ये छे. अने रसथाणमां स्तवनो, चोनीशी उपरना विवेचनो, छद्दो अने सभयोगित घोष गीतो छे. ज्यारे गद्ध विकागनी रससामग्री भास कीने मुनि श्री भद्राप्रभविज्यक, ग्रा. द्वीरालाल रसिकलाल झापीया, प. कनकविज्यक गण्डिवर्य, प्राण्युल्यनदास डरगेलिंद गांधी, संघवी अवानलाई प्रागज्ञ, श्री अमरयंद भावण शाह, मुनि श्री पुष्यविज्यक, स्व. भौकिंक आहिजे भारसी छे. सारा य रसथाण अवलोकिता तेमां साहित्यना विवेचनो छे, शाळीय विवेचनो छे, नैतिक घोषपाठो छे, तेमज धर्मकौशल्य अने उन्नतिप्रेरक सूचनो पाषु छे.

वधुमां दरेक अंडेना छेडे वर्षमान समाचार तेमज वरस दरभियान सभाने अवलोकन माटे ग्राम थेव साहित्यनी समालोचना रजू करवामां आवे छे.

आम वाचकोने दरेक प्रकारनी सामग्री आमांथी

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

મળી રહે છે. રસથાળ પૂરા પાઢનાર લેખકોનો આકાર માની સૌને વિનવીએ કે નવા વરસમાં વધુ ઉત્તમ સાહિત્ય સૌ પીરસત્તા રહે.

આ તક એક વાત કહેણી જોઈએ કે માસિકની રસ સામગ્રીની રસ-જ્ઞમાવટ માટે હણુ વધુ પ્રયાસ કરવાની જરૂર છે, અમુક જ થેતું સાહિત્ય પીરસ-વામાં આવે છે તેના બદ્લે જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, જૈન કથા, ધર્તિહાસ, પુરાતત્ત્વ, તીર્થી, સાહિત્ય અને સમાજશાસ્કાના વિવિધ પ્રક્રિયાની છલ્લાવટ કરેતું જુદી જુદી રસૃત્તિને પોથાતું સાહિત્ય વધારવાની આપ જરૂર છે.

નવવિધાનના આ યુગમાં આપણો સમાજ રાજ્યક્રિયા સાથે સાથે જોણો રહે તે માટે જૈનોના રાજ્ય-વિકાસ અને સામાજિક ઉત્ત્થાન માટે પણ અવાર-નવાર ઉપરોગી સાહિત્ય પીરસત્તા રહેવાની જરૂર છે.

આ સામગ્રી પૂરી પાડવા લેખકોને અમો સાદર વિનવીએ છીએ. અને આશા રાખીએ છીએ કે માસિકને સ્વર્ગમસ્તુત સાહિત્ય-સામગ્રીથી ભરપૂર કરવાતું તેઓ નહીં ભૂલે.

પરમદૃપાળુ યુરુહેવની કૃપાથી આ સભા પણ વરસ વીતાની પટ મા વરસમાં પ્રવેશ કરી ચૂઝી છે. અને સાહિત્ય પ્રકાશન, પેટુન, આજીવન સભ્યો અને સભા-સહેઠી સભા દિવસાતુરિનિસ અણવતાર થતી આવે છે. સં. ૨૦૦૬ ની આખરે ૬૪ પેટ્રોનો, ૫૪૧ પ્રથમ વર્ગના આજીવન સભ્યો અને ૧૦૮+૬=૧૧૪ ખીંળ ત્રીજી વર્ગના આજીવન સભ્યો મળી કુલ ૭૩૨ સભાસહ્યો છે.

સભાની સાહિત્ય વિષયક પ્રવર્ત્તિનો થોડા નિર્દેશ ઉપરના સિંહાવદેઝનમાં આપેલ છે. તે મુજબ વૃહત્ત કલ્પસનનો છુદો (છેલ્દો) ભાગ પ્રકટ થઈ ગયો છે, નયાઙુસારનો નવો ભાગ પ્રકટ થવાની તૈયારીમાં છે. જ્યારે આ ઉપરાત સન. શેઠ શાન્તિલાલ ઐતસી તથા રા. બા. શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશીની ઉદાર સહાયથી સરતું સાહિત્ય પ્રકાશન આતું આ સભા હરસ્તક કાલે છે. તેમાં હરિસિંહ લાદાચાર્યે લખેલ 'અનેકાન્તવાદ'-નો નિર્ભંગ ઈંગ્લીશ ભાષામાં આ વરસે પ્રગટ કરવામાં

આભ્યો છે. આ નિર્ભંગ તહુ નિષ્યક અભ્યાસકો માટે યુનિવર્સિટીએ મંજૂર કર્યો છે. તેમ જ જૈન સાહિત્યના પિપાસુ વિદેશી તથા દેશના વિદ્યાર્થોએ માટે પણ આવકારદાયક નિવાજો છે.

આ સિવાય પેટ્રોનો આદિને સં. ૨૦૧૦ ના બેટ પુરત્તકો તરીક આપવા માટે કથારતન કોષ લા. ૨ જે તૈયાર થઈ રહેલ છે તેમજ મહારાજ્યો-કણ્ણાટકમાં વિચરી જૈન શાસનની પ્રકાવના કરી રહેલ દક્ષિણાધ્યક્રિયા આચાર્ય વિજ્યલક્ષ્મણસર્વીશ્વરજ મહારાજના વિદ્યાન શિષ્યરત્ન કવિકુલતિવિક મુનિશ્રી ક્રાતિવિજયજ મહારાજે જૈન-ધર્મનું સામાન્ય ગ્રાન આપતી 'આર્થતધર્મપ્રકાશ' નામની પુરિતકા તૈયાર કરી જેનો તાભીલ, હિન્દી, ઈંગ્લીશ અને ગુજરાતી ભાષામાં બહેળા હાથે પ્રયાર કરવામાં આવ્યો. છે તે પુરિતકા પેટ્રોનાહિ સભાસહ્યો તથા માસિકના આભ્યોને બેટ આપવા માટે સભાને લેખકના સહાલાવથી મળેલ છે તે પણ આપવામાં આવશે. આ ઉપરાત સુમતિનાથ ચરિત્રતું સુદ્રાણુકામ અધ્યૂરુ છે, જે માટે દાતાનો યોગ થતાં તે પણ તરત પ્રગટ કરવામાં આવશે. તેમ જ સચિવન કલ્પસન, મહિલાનાથ ચરિત અને એવા પૂર્વાચાર્યકૃત ચરિતો પ્રગટ કરવાની ગોજના પણ સભા વિચારી રહેલ છે. દાતાઓના સહકાર ઉપર આ પ્રકાશનોની આશા નિર્બંર રહે છે.

દોડકુથીને એણખી યોગ્ય સાહિત્ય, નાની નાની પુરિતકાઓના આકારમાં પ્રગટ કરવાની અને તેનો બહુંઘો પ્રયાર કરવાની ભાવના પણ સભાના દિવાર્થી છે. પરમદૃપાળુ યુરુહેવની કૃપાથી સાહિત્યસેવાની તમામ આશાઓએ સફળ થાઓ એમ આપણે પ્રાર્થિએ.

આ ઉપરાત સન. આચાર્ય વિજ્યલક્ષ્મણરત્નસર્વીશ્વરજ મહારાજ, જેણોશ્રીના તત્ત્વજ્ઞાનો લેખોએ આ માસિકમાં અવારનવાર પ્રગટ થતા હતા, અને ગ્રાનમદ્દીપના પણ ભાગમાં જે તમામ લેખો પ્રગટ થયા છે. તે તમામ લેખો-કાંઠોનો સંગ્રહ પાલનપૂર જૈન સંધ લરદ્ધી મળેલ આર્થિક સહાયતાએ આ સભા હસ્તક તૈયાર થઈ રહ્યો છે. તાત્ત્વિક વાચનના જિજાસુઓને આ

तूतन वर्षातुं मंगलमय विधान

११

दण्डार अंथ उपगेगी सामयी पूरी पाठे, पालनपुर संध तरक्षी आ साहित्य प्रवृत्तितुं संचालन करी रहेत गानोपासक श्रीयुत ज्यन्तीलालभाई तथा श्रीयुत कानितलाल भक्तिनो अमो सभा तरक्षी आ तडे आबार मानीचे छीचे अने स्व. आचार्यांनी पुष्य रम्यतित्पे आ रीतना साहित्य प्रकाशनाचे सेवाकार्य करू इ करवामां आवेल छे ते गानज्ञेत सहा ज्ञवतं रहे अने आ महापुरुषे शेबे एवा साहित्यतुं प्रकाशन अवारनपार थतुं रहे तेम आ तडे धर्मच्छीचे छीचे.

आम साहित्य अने शिक्षण विषयक सभानी प्रवृत्ति जराअर याली रहेत छे. सभाना गौरवकर्या संस्कृत प्रकाशनो भाटे अमे आ तडे आगमप्रकाशकर मुनिवर्द्ध श्री पुष्यविजयल महाराज, के क्षेत्रेश्री आ सुखा तरक्ष निरंतर आवलीने सहभाव राखी रखा छे अने संस्कृत साहित्य प्रकाशनामां संशोधन वर्गेमा अविश्वानत लोग आपी रखा छे, तेमोश्रीनो आबार आनवा विना रही शक्ता नथी; तेमज ऐटवा ज प्रेम अने आदरकी सभाना साहित्य-सञ्जनामां अविश्वानत लोग आपी रहेत विद्यानु मुनिवर्द्ध श्री ज्यन्युविजयल महाराजनो सभा भाटेनो सहभाव पछु कठी भूताय तेवा नथी. वारतविड रीत तो सभा जे यत्किंचित् साहित्यसेवा करी शक्तेत छे अने देश-विदेशना विद्यानोचे ज्ञेने मुक्ताभावे आदर करी सभाने यशस्वी अनावी छे ते सभाना साचा आगीदार आ महाभास्त्रो ज छे. तेमोश्रीनी ग्रेरखाथी सभा वधु ने वधु साहित्यसेवा करवा आग्यशाणी थाय तेवी परम इपाणु परभाभा पासे आ तडे अमे ग्राथांना करीचे छीचे.

आ छे सभाना कायंप्रदेशी इपरेखा, अने अ तो सभाना गतवरसना कायंतुं आप्यु रेखाचित्र छे, परंतु सभाने हजु पछुं करवातुं छे. तेना

भनेत्रये धर्म विशाळ छे, साहित्यना क्षेत्रे हजु आकी रहेत तीर्थकर भगवानना अरिनो तैयार करवानो करी, योवाश लव्य चरित्रेनो गुच्छ तैयार करवानो छे. आगम-साहित्यना प्रकाशननी जे प्रवृत्ति आने याली रहेत छे, तेमां अनतो साथ आपवानी सभानी भावना छे. नयचक्कारना संपूर्ण लाग्या प्रगट करी एवा ज महाभूता संस्कृत अंथा प्रगट करवानी उभेद छे अने आभन्नताने रस पडे, तेमो धर्मिक संस्कारो भाटे ग्रेश, अवुं सरण तात्त्विक साहित्य नानो नानी पुस्तिकाभां तैयार करी तेनो अहेगो प्रयार करवानी तीव भावना छे अने पचास वरस वीतावी सभा आने वनभां प्रवेशी चूऱी छे ऐट्टे तेनो सुवर्ण-महोत्सव पछु उज्ज्ववानो आकी छे. एक महोत्सव नवी आशा, नवी ग्रेशा अने नवुं ज्ञवन आपी ज्ञय छे तेम आ सुवर्णं महोत्सवमांथी उद्घवती नवी कर्तव्य-दिशाना पंथे पछु सभाने विचरवातुं छे. आम अनेकविध आशाओ वर्चे भास्त्रिक नवा वरसमां प्रवेश करे छे, भगवान महावीरस्वाभीती गौतमभस्त्राभीने कङ्गु हतुं तेम एक क्षेत्रुनो पछु प्रभाद करवा चिवाय अप्रभत्तावे आपशे नवा वरसमां प्रवेशीचे अने पूज्य उभास्त्रातित इहे छे तेमः—

भवकोटिभिरसुलभं मानुष्यं प्राप्य कः प्रमादो भो।
न च गतमायुर्भूयः प्रत्येत्यपि देवराजस्य ॥

डेढी डेढी जन्म धारेण उरवा पक्षी पछु मतुष्य क्षव आप उरवो अति हुलंक छे तो ते मतुष्य क्षव पाभीने आ रो प्रभाद छे ? केम के देवराज ऐट्टे धन्नने पछु गणेहुं आयुष्य करी भगवार नथी.

भाटे भानव ज्ञवनी भहता समु आत्म-विकासना पंथे पडे अने आत्मानंदथी आत्मानो पूर्णं प्रकाश भाम करो ए ज महेश्वा,

सर्वत्र सुखिनः भवन्तु लोकाः ॥

हुरिलाल देवयं ह शेठ

नमिसाधुनो डॉयडे।

काव्यशासना अन्यासीने कुटे रथेला काव्यालंकारनो परिचय करावानो होय नहि. आ अन्तैन स्कृटोना समय ध. स. ८०० थी ८५० ना गाणानो छ. ऐम डेटेक विद्वानोतुं कहेतुं छ. ऐमना काव्यालंकार उपर नमिसाधु नामना बैन मुनिवरे वि. स. ११४५ मा इतिपश्च रव्युं छे.

काव्यालंकारनो पांचमो अध्याय 'चित्र' अलंकारतुं विस्तृत वस्तुं पूर्ण पाडे छ. ऐमां आकार-चित्र पैकी 'पदा' ने अंगे नीचे मुज्जभतुं उदाहरण्यु छे:-

या पात्य पायपतितानवतारिताया

यातारिताऽवपति वाग् भुवनानि माया ।

याम्निना वपतु वो वसु सा स्वगेया

यागे स्वसाऽसुररिपोर्जयपाऽत्यपाया ॥ २१ ॥

आ २१ मुँ पद्य आठ पांचठीना कमणि तरीके गोठी शकाय तेम छे ऐम नमिसाधुओ योताना इतिपश्च(पृ. ५६)मां ने नीचे मुज्जभनो निहेंश कर्ये छे, ए उपरथी जाणी शकाय छे:-

इदमष्टदलं पद्ममिति पूर्वे भणन्ति तत्र सम्बग् बुध्यते । चतुर्दलं तु बुध्यते ।

आम नमिसाधुना कथन मुज्जभ ऐमना कोई पुरोगामीना भरे आ पद्य आठ पांचठीना कमणना आकारे योगु शकाय ऐम छे तो ए पुरोगामी ते काण्य ते जाणुनुं वाकी रहे छे. नमिसाधु कहे छे हे आ पद्य आठ पांचठीना कमणिये तो डेवी रीत दशावाय ते वरावर सम्भतुं नथो ऐटले ऐमने भरे आ एक डॉयडे छे. ऐनो उडेल सूचनी नहि शकावायी ऐओ. तो आ पद्यने यार पांचठीनाणा कमणना उदाहरण्यु४ गणे छे. अने ऐना न्यासनी-ऐ रचनानी रीत दशावे छे, ऐमणे नीचे मुज्जभ दशावेली रीत प्रभाष्य यार पांचठीतुं कमणि में हारी ज्ञेयुं छे अने ऐ वात यथार्थे छे:-

'या' शब्दह अहीं कर्षिका तरीके छे अने ऐनी आठ वार आवृत्ति करवानी छे. पांचठीओ बार बार

लेखकः
ग्रा. हीरालाल रसिकलाल कापडिया ऐम. ऐ.

अक्षरनी छे. तेमां पासे पासे रहेला अव्यार वर्षो पांचठीओनो संविभा-ज्ञानाथभां आवेला होवाथी ऐनी ऐ वार आवृत्ति करवानी छे.

आ प्रभाष्ये ज्ञे हे उपर्युक्त पद्य चतुर्दल-कमल तरीके रजू थध शडे छे तेम छतां अष्ट-दल-कमल तरीके पद्य ऐ गोठी शकाय के केम ऐ आपत त्रय रीत विचारी शकाय तेम छे:

(१) नमिसाधुनी पूर्वे' कोइये काव्यालंकार उपर टीका रथी होय अने ऐनी सचिन हाथोयाथी के मुक्ति प्रति भणती होय तो ते ज्ञेवी धरे.

(२) ऐम पद्य तपास थनी धरे के काव्यशासनी अन्य कोई पद्य कृतिमां उपर्युक्त पद्यना अंध तरीके अष्ट-दल-कमलनो उद्देश्य छे के केम ?

(३) अष्ट-दल-कमल अंधना उदाहरण्यु ऐकनित करवां ज्ञेये.

पहेली ऐ आपत हुं अत्यारे हाथ धरी शडुं तेम नथी. विशेषमां बीजु वापतनी पद्य पूरेपूरी तपास तो थर्द श्वे तेम नथी तेम छतां ऐ दिशामां प्रयास करता ने कंध जाणुवा भज्युं छे ते हुं अहीं नोहुं छुं.

' लोज्जवे सरस्वतीकंडालरण्य रव्युं छे. ऐसुं ध. स. १०१० थी १०५५ सुधी राज्य क्षुं छे. ऐना आ पुस्तकमां पाच परिच्छेदो छे. ए पैकी पहेला नेण उपर राज रामसिंहना कहेलाथी रत्नेश्वरे दलदैर्घ्या नामनी वृत्ति रथी छे अने योथा परिच्छेद उपर जगद्ग्रहे वृत्ति रथी छे. आ अने वृत्ति संहित भूण कृत सचिन रवरपे निर्खुयसागर मुख्यालय तरक्षीय प्रकाशित थयेली छे. ऐनी बीजु आवृत्ति ध. स. १६४४मां प्रसिद्ध कराई छे ऐमां रत्नेश्वरने बद्दो रामसिंहनो वृत्तिकार तरीके मुख्यपृष्ठ वगैरेमां उद्देश्य छे ते आन्त छे.

सरस्वतीकंडालरण्य(परि. २)मां यार

नमिक्षाखुनो डेयडा।

१३

प्रकारन। अष्ट-दक्ष-कम्भने अंगे एक उद्दाहरण
आपी ऐनी रथनानी रीति दर्शनाध छे।

ऐ उद्दाहरण३५ पधो नीये मुज्ज्ञ छे:—

याऽऽश्रिता पावनतया यातनच्छिदनीचया ।
याचनीयादिया मायायामाया संस्तुता श्रिया॥२८८
चरस्फारवरक्षार ! बरकार ! गरत्वर ।
चलस्फाल ! बलक्षालबल ! कालगल ! ज्वल॥२८९
न शशीननवे भावे नमत्काम ! नतवत !
नमामि माननमनं ननु त्वाऽनुनयन्नयम् ॥२९०॥
रातावद्यादिराज्या विसररसविद् व्याजवाक्
क्षमाऽपकारा ।
राका पक्षमाभशेषा नयनननयनस्वा(सा) ख्या
स्तव्यमारा ।
रामा व्यस्तस्थिरत्वा तुहिनननहितुः श्रीः कर-
क्षारघारा ।
राधा रक्षास्तु मह्यं शिवममवशिद्यालविद्याव-
तारा ॥ २९४ ॥

आ ग्रत्येकनी रथनाने अंगे नीये प्रभाषे एक
पद छे।

कर्णिकायां न्यस्तेदेकं द्वे द्वे दिक्षु विदिक्षु च ।
प्रवेशनिर्गमी दिक्षु कुर्यादैदलाम्बुजे ॥२९५॥
अष्टधा कर्णिकावर्णः पत्रेभ्यष्टौ तथाऽपरे ।
तेषां सन्धिषु चाप्यष्टावष्टपत्रसरोरुहे ॥२९६॥
प्राक् कर्णिकां पुनः पर्णं पर्णां वर्णं कर्णिकां ।
प्रतिपर्णं वज्रेद् धीमानिह त्वष्टदलाम्बुजे ॥२९७॥
निविष्टादलन्यासमिदं पादार्धभक्तिभिः ।
अस्पृष्टकर्णिकं कोणैः कविनामाङ्गमम्बुजम्॥२९८॥

आ चार पधोनो सारोंश ङुँ आपुँ छुँ:—

(१) आठ पांभीना ४मण माटे क्षिंकामां
एक वर्षे अने चार दिशा अने चार विदिशानी
एक पांभीमां अप्पे वर्षे राख्वा। विशेषमां चारे
दिशाने आशीने प्रवेश अने निर्गम ऐ ऐनो विचार
करवे। अर्थात् ऐमाना वर्षेनो आशीति गच्छनी।

(२) क्षिंकानो वर्षे आठ वार योजवे। आठे
पांभीमां एक वर्षे अने ए पांभीमा। पैकी
अप्पेनो संधिमां एक वर्षे नी-एक दर आठी ए
पांभीमोना एक वर्षे साथे-योजना करवी।

(३) पहेलो वर्षे क्षिंकामां मुझवे। पछी
एक वर्षे पांभीमा अने एक वर्षे ए पांभीना।
अय लागमां मुझवे। पछी ऐ पांभीना अय
लागथी क्षिंका सुधीना ए त्रिषु त्रिषु वर्षो द्विरथी
गणी लेवा। आ प्रभाषे पहेलां क्षिंका, पछी
पांभी, पछी पांभीना। अय लाग, त्यार आठ
द्विरथी पांभी अने छेवटे क्षिंका ए रीते आझीनी
सात पांभीमोना संभविमा योजना करवी।

(४) पहार्थी पैकी एक वडे एक पांभीनी
रथना समजवी। अने ऐ क्षिंकाने न रपर्णे ते जेवुँ।

आठ खूब्सु उपरना आठ अक्षरेथी क्षितुं
नाम उद्भवे छे। ऐ नाम “राजशेषरकमल” छे।

क्षितिक्षसर्पं हेमन्दस्त्रिमे काव्यातुशासन
अने अलंकारचूडामणिने अंगे विवेकनी रथना
करी छे। अ. प. स. ४ ने अजीना ए विवेक (पृ.
४१)मां अभिष्टु आठ पांभीना ४मण माटे क्षिंक
क्षुतिभाथी निभविभित पद आप्तुँ छे:—

“भासते प्रतिभासार ! रसामाताहतविमा ।
भावितात्मा शुभा वादे देवाभा बत ते समा॥”

आ ज पद भमटे काव्यप्रकाश (वि. ६,
श्लो. ८५)नी स्वेपण वृत्तिमां उद्घृत अप्तुँ छे। आ
पदनी रथना “याऽऽश्रिता पावनतया”ना जेवी
छे, एटेले ऐनाथी पद डेयडानो उक्त आननो नथी।

अलंकारमेहोद्धिं (तरंग, श्लो. २१)नी
स्वेपण वृत्ति (पृ. २२०)मां नरेन्द्रप्रभे याऽऽ-
श्रिता वाणुँ उपस्थिता पद उद्घृत अप्तुँ छे अने
ऐमां अंतमां स्तुता ने अल्ले श्रिता पाठ छे एटेले
आनी रथना पषु धाम लागे तेम नथी।

द्विंधर अभितसेते अलंकारचित्तामणिना
प्रथम परिम्भेदमां नीये मुज्ज्ञतुँ ले ११ मुँ पद

૧૪

શ્રી અત્માનંક પ્રકાશ

આપું છે તે આઠ પાંખડીના વિપરીત કમળ તરીકે
રજૂ થણું શકે તેમ છે:—

હલાપાલા સુલાતીલા કલામાલા કુલામિલામ્

આમાં ‘લા’ એ કણ્ઠિકા છે, અને ‘ધ,’ ‘પા’
વગેરે એકેક પાંખડીમાં છે, ‘પાંખડી’થી કમળ તરફ
જવાય છે એટલે આ વિપરીત કમળ છે. આતું
એક ઉદાહરણ જિનસ્કરચિત ભિયંકર નૃપ કથા
(પૃ. ૬૨)માં જોવાય છે. ત્યાં એ પદ અશુદ્ધ હપાયું
છે એટલે એ સુધારાને હું રજૂ કરું છું.

અમિત્સભ ! વિવેકામ ! શાતકુર્મ લસત્પ્રમ !
રાજાદેશ જયાદભ ! ગુણકુર્મ ! રુવાનિમા ! ૨૭૪

આમાં આઠ પાંખડીના ટોચના વણું ભેગા કર-
વાથી “શ્રીવિશાળરાજગુરુ” એમ બને છે.
આવી નામવાળી કે અન્ય પ્રકારની ડોધ વિશિષ્ટતા
અભિયસ્તિથયની ચોનીસભી ગાથામાં નથી,

તેમ છતાં એને ડેટલાંક આઠ પાંખડીના કમળનું
ઉદાહરણ ગણે છે.

જિનવલ્લભસુરિએ પ્રક્ષેપણિ-
શત રવ્યું છે. એના ૨૦મા પદના ઉત્તરો વિપરીત
અશુદ્ધ-દ્વારા કમળ તરીકે જોઠવી શકાય છે, જ્યારે એના
૧૪મા પદનો ઉત્તરો આઠ પાંખડીનું સીધું કમળ
રજૂ કરે છે, એ ઉત્તર નીચે મુજબ છે:—

આસના, અતા, અલ્લી, અમં, અગ, અલે
અને અપસુ છે.

અહીં આ એ કણ્ઠિકા તરીકે છે અને બાકીના
વણી આઠ પાંખડીમાં છે.

આમ બીજાં પણ ડેટલાંક ઉદાહરણ છે, પણ
એની રચનાનો પ્રકાર ડોધ નવીન નથી કે ડેલમાં
સહાયક બને એટલે એ હું આપતો નથી.

આ કાંતિનો સંવિકળ છે, આદ્દરી ધડાય છે, જૂનું ધણું તોડવાતું છે. એની સાથે
ડેટલાંક સાચવવાતું છે. તેજસ્વી અવિષ્યકાળની આંખી કરી તે સિદ્ધ કરવા માટે અવિરત
પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જટ થાકી જાય કે કંઈળી જાય, અનભાગું બને કે નિરાશ થાય એવા
અદ્વિયર્થિતું એ કામ નથી. આપો સમાજ આશાનિરાશાનાં આંદોલનમાં સંપરાયો છે.
આતા વખતે જેનાથી થાય તેણે દઢતા ડેળવી અતાવની લેખાયો, દઢતા એ ચેપી વસ્તુ છે.
એટલે યુવાનોએ સહેલી ભીમાંસા અને સહેલા રસ્તાયો જ નહિ શોખતાં સાચા રસ્તા
અને આકરા ધ્લાણે પણ અજમાવવા જોઈએ. જે ઇદિનાં બંધનો તોડે તેનું જીવન
આર્થિકને છાને એવું આદરણીય હોવું જોઈએ. અત્યાન, આળસ અને વિલાસપ્રિયતા એ
ત્રણું પાયા ઉપર સામાજિક સર્વો જિભો છે, આ નણે પગ તોડવા જોઈએ.

જીવન અને સંસ્કૃતિ પૃ. ૧૧૧

नवपृष्ठल्लाना प्राचीन चैत्यवंहनो।

विवेचनकार पं. म. श्री रामविजयल गण्डिवर्धे

नवपृष्ठ पर मुनि श्री हीरधर्म मुनिए गृह चैत्यवंहनो लघेत छ, तेमांतुं एक अने रन्दू करवामां आवे छ. मुनिभोगो समय छ्या छ अने क्या समये आ चैत्यवंहनो लभाया छ ते हीक्कत भणी चालेव नथी. परंतु चैत्यवंहनो नाना होवा छतां तेमां सूच्यानी ले गृहदा समावेष छ ते वस्तु पर वसु प्रकाश हो खण्णा चैत्यवंहनोमां आवरो आचार्य विजयामुतसूतीक्षरल्लाना विद्वान शिष्य पं की रामविजयल गण्डिवर्धे आ चैत्यवंहन उपर ले प्रकाश पाऊ छ तेमांती तेनी गृहदानो ज्यात आवी रहेरो.

प्रथम श्री अरिहंत पहनुं चैत्यवंहन-भूल तथा विवेचन साथे

जय जय श्री अदिहंत भावु,
लक्ष्मिभव विकाशी;
लोकालोक अदृपी इपी,
समस्त पस्तु प्रकाशी. (१)
समुद्घात शुक डेवदे,
क्षयकृत भल राशी;
शुक्ल चरम शुचि पाह्से,
लये बर अविनाशी (२)
अंतरंग रिपुगणु हुणीए,
हुय अप्पा अरिहंत;
तसु पह पंकजमें रही,
हीरधर्म नित्य संत. (३)

अर्थ— श्री अरिहंतइपी सर्व जयवंता वर्ती, जयवंता वर्ती; तेजो लोकालोकमां रहेवा अदृपी अने इपी समरत पस्तुने प्रकाश करनारा छे तेमज लब्य छ्वाइप कमगोने विकाशवनारा छे. (१) छवलीनामना समुद्घातवडे कमंडपी मेलना गेलानो. क्षय करनारा छे, शुक्लध्यान-छेक्षा पवित्र ओवा चोथा प्रकाशवडे अविनाशी-ओष्ठ पहने पामनारा छे. (२) अंतरंग कमंडपी शतुरा समुद्घात हुणी, पोताना आतमाने अरिहंतइप करेल छे. तेमना चरखुक्लभमां रही, हीरधर्म नामना मुनि हमेशां रत्वना करे छे.

विवेचन— सूर्यविकासी कमगोने सूर्य विकसित करे छे; स हाय पामेलां क्लभपत्रो सूर्यकिरणी ग्रहु-

क्षित चाय छे, ऐवी उपमाने वथार्थ ज्यावता अरिहंतइप सर्व भ्रेभर भव्यज्ञवडप कमगोने उप-देवदारा विकसित करे छे; वणी लोक अने अदोक्षमां धर्मारितकाय, अधर्मारितकाय, आकाशारितकाय, ज्वा-स्तिकाय अने काल अने नामना पांच द०यो अदृपी अने एक इतन पुद्गवास्तिकाय इपी छे एम छ द्रव्यमय जगत छे; जेमां अलोकनी अंदर एक ज आकाशास्तिकाय नामतुं द०य छे; ए रीते अरिहंतप्रभु डेवलगानथी सर्व द०यतुं वथार्थ अवलोकन करनारा छे तेमज वयनदारा पथु प्रतिमालन करी शक्त छे.

वणी कमंडयंथ, कमपयटी, पंचसंक्ष, पनवधुहि सोनामां अतिप्रसिद्ध ऐवुं डेवलीसमुद्घाततुं वर्णन आवे छे; तेमां धातीकम लक्ष्य कमी पछी अधाती कमंडां आयुष्यथी भीज गेज, नाम, वेनाय अधिक प्रमाणुमां होय तो ते कमेनि निर्बन्धने भाटे तेमज आयुष्यनो साथे ज सरभां करवाने आठ समय प्रमाणु डेवलीसमुद्घात नामनो अपूर्व प्रयोग करे छे; ते प्रयोगमां छेक्षुं जे शुक्लध्यान छे तेनो पथु छेक्षो अकार ‘०युचिन्नक्षियाअप्रतिमाती’ नागनो छे; तेना द्वारा सर्व कमंडक्षय करी प्रभु मोक्ष पाम्या छे जेटके उत्तमोत्तम अविनाशी गुणु सिद्धावस्था प्राप्त करेली छे. आ सवइप द०यातुयोगना संबंधमा छे. थोडा अक्षराथा थोडा अथविवेचनथी समलाई शक्त तेवी वस्तु नथी. सम्भगृहानना अविलापी विवेदा

૧૬

શ્રી આત્માનંહ પ્રકાશ

આત્માએ આ અંથનું વાંચન મનન કરવા જેવું છે. વાંચન તથા મનન કરતાં છતાં અતિ વિદ્યાન અને કર્મઅંથાદિ જાળુનાર અનુભવી મુનિપુંગવો તેમજ ધાર્મિક શિક્ષકોનો પરિયય ખાસ આદરશીય છે. આવી ગઢન વર્સ્તુમાં યુક્તિ પણ કામ આવે છે; તો પણ અગમ્ય વર્સ્તુમાં આગમ-પ્રમાણ અને અદ્વાતું બળ જોઈએ એટલે ફેટલીક વર્સ્તુમાં યુક્તિ ન આવે; પણ શક્તા જ કામ કરે કારણું કે અર્થી વર્સ્તુનું વધારું

અવલોકન સવણુણદારા યાર જીનવાળા જ્યો કરી શકતા નથો. ફેટા ફેટલી જ કરી શક છે. પરંતુ વચ્ચનદારા જગ્ઘસ્ય (શુંઠવલીએ) યથાર્થ કણી શક છે.

આંતરિક મોહાદિ શરૂને હણુવાથી અરિહંતઃપ્રાપ્ત આપણો આત્મા પણ બની શક છે; આવા શ્રી અરિહંતપ્રલુના ચરણુકમલમાં મુનિપુંગવો રહીને પ્રથમ પદના આરાધક બને છે; એમ શ્રી હીરસર્વ ચૈત્ય-વંદના રચયિતા સ્થયન કરે છે.

ભાવનમા વર્ષમાં પ્રવેશતા

શ્રી આત્માનંહ પ્રકાશ (માસિક) ભાવનગર

અખંડ રહો—શુલાશિપુ

(રાગ-દોદરા)

બાહીદીપીકા.

શ્રી વીરવાણી પ્રકાશતું, આત્માનંહ પ્રકાશ;
આત્માનંહને અર્પતું, કરાવે જીવન વિકાસ. ૧
તત્ત્વજ્ઞાન ઝરણા વહે, સાહિત્ય પ્રગટે રસાળ;
માયા ભમતા મીટાવવા, પીરસે વિધવિધ થાળ. ૨
નંથર એકાવન વરસ, પૂર્ણ કરી ભલીભાત;
દસ બે હજાર સાલમાં, પ્રગટે ભાવન પ્રભાત. ૩
પ્રકાશ જૈન સમાજને, અપેરી અપરંપાર;
કાયા મન વાણીથકી, સેવા કરી અપાર. ૪
જ્ઞાહેર ભાવનગર મહો, આત્માનંહ સભામાંય;
જ્ઞાવનારીલતાથી થતો, જ્ઞાનમચાર જગમાંય. ૫
વહેતું ઝરણું રાખજો, દાનતણું જ્ઞાનમાંય;
નરભવ સાર્થકતા કરો, જ્ઞાનધ્યાનથી સહાય. ૬
ગર્વ લઇએ આપણે, સભા કરતી વિકાસ;
રહો અખંડ 'અમર' સહા, આત્માનંહ પ્રકાશ. ૭

—અમરચંહ માવળ શાહ

जैन योगविद्या-ओं क आधी उपरेखा

[लेखकः—ग्राहेसर ज्यंतीलाल लालशंकर हवे एम. एस.]

तत्त्वज्ञानना ग्राहेसर श्रीयुत ज्यंतीलाल लालशंकर हवे एम. एस. ना नामधी आत्मानंद प्रकाशना वाचकों कांचे ज अनाणु हुरे. तेवेशी तत्त्वज्ञानना लिंग अभ्यासी छे. तेम ज श्री द्विसत्य भट्टाचार्यना “अनेकान्तवाद” आहि कठीन निष्ठव्योनो भाववाही सरण अनुवाद करी लैन तत्त्वज्ञान तरक्तो. तेवेशी श्रोते क्लॅ लिंग अभ्यास के. ते सिद्ध करी आपेक्षे के. लैन योग उपरेखा तेवेशीना मननीय देख अने रजू उपरेखा योनेव छे लैन तत्त्वज्ञान अने योगनी सामग्री तेवेशी आ रीते आत्मानंद प्रकाशन ना वाचकों समक्ष प्रसरता रहे तेम उपरेख्यां अहो. (तंचीभंडक)

जगतना मुख्य मुख्य धर्मोनी उत्पत्ति शेखिया अंडमां थेली जेवामां आवे छे ते ओंक विचार-स्थीय हडीक्त छे. आ अवा धर्मोतुं वर्गांकरण कराव्ये तो ए विभाग रपृष्ठ रीते पडे छे. (१) सेमिटिक धर्मो (२) आर्यकुलना धर्मो. सेमिटिक धर्मोमां आहि धर्म याङ्गोनो धर्म छे. औरती धर्म अने धरक्ताम सेमिटिक धर्मोना वर्गामा आवे छे. ईस्तुभीसत जन्मे याङ्गी हता. तेमणे प्रयत्नित याङ्गी धर्मने ओंक नवी दृष्टि आपाने भूण धर्मां थेडोक फेरक्तर इयों पछु इतिहास याङ्गोने ए वात भान्य नहोती तेथी औरती धर्म स्वतंत्र रीते, जूदा ज धर्म तरीक मान्य धवा लाग्यो. धरक्तामां याङ्गी अने औरती धर्मोनो घूम असर छे माटे ज तेन सेमिटिक धर्मोना वर्गामां विद्यानो भूडे छे.

जगतना धर्मोनो तुलनात्मक दृष्टिये विचार :
योग मार्गनो स्वीकार.

उपर अमे अहु ज दुङ्काळुमां सेमिटिक धर्मोनो अध्य परिचय अने धृतिहास आप्यो. हवे आर्यकुलना धर्मां हिंदू, लैन अने बौद्ध धर्म आवे छे. अरी रीते ‘हिंदू’ शण्ठ योग्य नथो. “वैहिक अने अवैहिक भारतीय धर्मो” अम आपणे केल्वुं लेल्ये अथवा आङ्गण्य धर्म अने श्रमण धर्म अवो वाक्यप्रयोग इवो. श्रमण धर्मां लैन अने बौद्ध अने आवी ज्ञाय छे. अहिं शीघ्र धर्मने स्वतंत्र गळ्यो. नथो; ते हिंदू धर्मांनी उपशाखा छे. अरथोरती धर्मांनी यर्या अहिं अप्रतुत छे.

जगतना मुख्य धर्मोनो तुलनात्मक दृष्टिये विचार करीशुं तो ओंक वात रपृष्ठ रीते ज्याध आवशे ते ए छे के द्वेषक धर्मां योगमार्गनो स्वीकार थेली जेवामां आवे छे. ओंकश्वरवाही धर्मो (Monotheistic) मां प्रधानपछे अक्तियोग जेवामां आवे छे. भारतीय दृश्यो अने धर्मां ओंक विशिष्टता ए छे के योगना अनेक प्रकारो, अनेक अंगो अने उपांगो, पृथक अने ओंकी साथे, स्वीकारारायां छे. शान्तीयोग, कम्पयोग अने लक्ष्मीयोग-आ शण्ठोथी लक्ष्मीयोग द्वेष शिक्षित भाष्यक परिचित छे. हैक धर्मां क्या अकारनो योग भाग अस्तित्व अनेक धर्मां वर्ष्णन अहिं करवा भेस्याए तो अहु ज विस्तार थधु पडे भाटे विषयांतरक्षय अने विस्तारक्षयथी औरती योगनी प्रकिया अहु ज दुङ्काळुमां आपी मुख्य वात उपर आवीजे.

सेधन्ट भनाऊ नामे ओंक भेदो औरती संत अने योगी थध योगे छे. तेनो उपदेशेवो योगमार्ग आपणा ध्यान योगने अहु ज भजतो आवे छे. पातंजल योगामां धारण्या, ध्यान, समाधि विग्रहेतुं वर्णन छे. अणेहूऱ ऐतुं ज वर्णन सेधन्ट अनाऊंनी प्रकियामां देखाये छे. लेने आपणे ‘धारण्या’ क्षीजे छाये तेने सेधन्ट भनाऊ देटीन लाखामां ‘consideratio’ कहे छे. लेने आपणे ‘ध्यान’ क्षीजे छाये तेने ते ‘contemplatio’ कहे छे अने लेने आपणे ‘समाधि’ क्षीजे छाये तेने ते “excessus” अथवा “raptus” कहे छे.

ग्री अपातमानंड प्रकाश

आ नष्टे शष्ठ्ये 'धारणा' 'ध्यान' अने 'समाधि' -
ना २५४ पर्यायों छे एम ज्ञान्याया वगर रहेण्ये नहि.

आरतीय दर्शनमां पछु ध्यानयोग ऐ ७ मुख्य
योग छे. बोद्ध दर्शनमां अने ज्ञैन दर्शनमां पछु
ध्यानयोग, प्रधान योग छे. तांनिक दर्शनमां पछु
योग अक्षिप्यायों छे, पछु आ अधानी पाण्या ज्ञेयम्
तो इष्टिनु' ध्यान ऐ ७ मुख्य वस्तु छे. धृष्ट शु
ष्टो शक्त तेनी चर्चा अहिं अस्थाने छे. योगना
सार, योगनु' रहस्य, ध्यानमां रहेलु' छे.

योग एटले शुं ?

'योग' शब्दनी व्युत्पत्ति ज्ञेयम् तो ते संस्कृत
शब्द छे अने 'युज्' धातुमांथा व्युत्पत्त थयो छे.
सिद्धहेमचंद्र व्याकरण प्रमाणे 'युज्' धातु पछु
ऐ जातना छे एटले जुहा जुहा अर्थना ऐपहक छे.
एक अर्थमा 'युज्' एटले 'ज्ञेयनु' थाथ छे
अने शुंजि व समाधौ एम धीऱ्ह रीते तेना अथं
'समाधि' थाथ छे. बोद्ध ज्ञैन (zen) संप्रदाय-
मां विशेषतः भीने अर्थ अहसु करायेदा. लागे
छे. ज्ञैन शब्द ऐ ध्यान शब्दनु' अपव्रंशित छे.
दूँडामा ध्यान अने समाधिनो निकट संबंध होवायी
ते संप्रदायमां ध्यानयोग वधारे प्रयत्नित थयो छे.
धार्षुंभरुं भीनां अधान आरतीय दर्शनमां योग शब्दना
अन्ने अर्थनो स्वीकार थयेदा ज्ञेयामां आवे छे.

योगमां साध्य अने साधन.

पतञ्जलिये योगनी व्याख्या 'चित्तवृत्तिनो
निराध ऐ ७ योग,' एम आपी छे. स्वक्षमताथी
ज्ञेयम् तो चित्तवृत्तिनो खास संबंध भन, वयन
अने शरीरनी क्षियेयो साथे छे. दूँडामा चित्तवृत्ति
निराध एटले संयम-मननो, वाणीनो अने शरीर-
नो. ज्ञे आपणे भोक्तने साध्य भानीम्हे तो २५४
छे डे चित्तवृत्तिनिराधकपी योग संयमयोग अने
छे एटले ३ ते एक धर्मव्यापार अथवा एक साधन
छे. आपातुं अतिम साध्य तो ज्ञेय छे. श्री यशो-
विजयलाले वयार्थं ७ क्लृं छे डे मोक्षण योजना-
देव योगो हात्र निरुच्यते (द्वान्त्रिशिका १०/१)

एटले ३ वे डाई साधनथी आत्मानी शुद्ध अने
भोक्त आम थाथ छे ते अधान साधनो ज्ञेय-योगने
उपकारक अने छे.

ज्ञैन योगविद्यानु' स्वरूप

ज्ञैन आगमोमां योगनु' वर्ष्णन ध्यानयोग तरीके
विशेष ज्ञेयामां आवे छे ध्यानना मुख्यते चार
अकार छे (१) आर्त, (२) रौद्र, (३) धर्म
अने (४) शुद्ध. हवे आत्मध्यान अने दैद्रध्यान
तो क्षुद्र प्रकारनां ध्यानो छे कारणु के तेमां रजेशुष्टु
अने तमोशुष्टु विशेष रहे छे अने धारुंभरुं तेनी
भूमिका व्यावहारिक छे, पारमार्थिक नथा. तेथा
बिलकु धर्मध्यान अने शुद्धध्यान आत्मार्थनि परम
उपकारक अने छे. मात्रुसना सरजावमां ७ चंचलता
रहेली छे अने तेथा ७ तेनी चित्तवृत्तियो वारंवार
उल्लापमान थया. करे छे अने धयेयने प्राप्त फ्री
शक्तातु' नथी; भाटे ७ चित्तनी एकाग्रता डेलवरी
ज्ञेयम्. साही भाषामां छहीमे तो योग एटले
चित्तनी एकाग्रता अथवा डाई पछु विषयमां चित्तनी
अनन्य तन्मयता, आवी चित्तनी एकाग्रता अथवा
तन्मयता सिवाय प्रगति साधी शक्ताय नहि. ध्यानमा
चित्तनी एकाग्राना ७ मुख्य वस्तु छे. चित्तनी एकाग्र-
तानो उपयोग व्यवहारिक ध्येयो प्राप्त करवा भाटे
थरुं शक्त छे अथवा पारमार्थिक धयेयो प्राप्त करवा
भाटे. एटले योग पछु ऐ प्रकारनो थयो. (१)
व्यावहारिक अने (२) पारमार्थिक. ज्ञेयां भात्र एका-
ग्रतानो ७ विचार प्रधानपछु छे ने व्यावहारिक योग
डेलवाय पछु ज्ञेयां एकाग्रतानी साथेसाथ आत्मानी
सतत जग्नित अने अहंकार, भिद्धात्व वगेरेनो
त्यग छे तथा भोक्तगामी दृष्टि छे ते पारमार्थिक
योग छे, धर्मध्यान अने शुद्धध्यानथी अंतःकरण
निर्माण अने शुद्ध अने छे. शुद्धध्यानने ज्ञैनयोगामा
उत्तम ज्ञेय साधन क्लृं छे. आ विषय पर विस्तार-
पूर्वक माहिती आवश्यकनिर्युक्ति, समाधिशतक
ध्यान अथेयामां आपी छे.

ज्ञैन योगविद्यामां हठयोग के प्राण्यामने स्थान

जैन योगविधा-ओक आठी इपरेखा

१६

नथी. श्री हेमचंद्राचार्ये तो प्राण्यायामनो निषेध पशु कर्त्तो छे. तेनुं कारण तेहो आ प्रभाषे आगे छे:- तत्त्वालोति मनः स्वास्थ्यं प्राणायामैः कदर्थितम् प्राणस्यायमने पीडा तस्यां स्याज्ञित्विष्टवः ॥

(हैमयोगशास्त्र)

ओट्टेके प्राण्यायाम करवाथी मन उडोणाई जध स्वस्थता भेणतुं नथी अने उक्तुं तेने पीडा याय छे अने परिषुम्भे चित्त वृक्ष ज अस्थिर अनी जाय छे. दरिभद्रस्त्रिये पशु एवा ज आशयवागुं कहुं छे के ' ज्यारे ध्यान करवातुं हेय त्यारे हठात्कारथी के व्याकारथी श्वासोभ्यावासनो निरोध करवे ज्ञेष्ये नहि.' वला डेट्टाक्को अवे. भत छे के प्राण्यायामथी जेने लाल थतो हेय तो ते ज्ञेते तेम करे पशु आध्यात्मिक इष्टिये विचार कर्ता ते योग भाग्नुं आवश्यक अंग तो नथी ज.

गुणुस्थानको योगनी भूमिकायो छे.

ज्यारे आत्मा विकासनी द्वितीया तरइ ज्वा भाउ छे त्यारे तेने अनेक अवस्थाओमांथी अथवा भूमिकाओमांथी पसार थवुं पडे छे. अथवा भीज रीते कहीये तो नीयला परिषयांथी क्रमेक्को उपर ने उपर परिषये अडे छे. गुणुस्थानकमारोह-आ शब्द-प्रयोग ते ज वस्तु वताने छे. निश्चयनयथी विचार करीये तो आत्माना स्व-ज्ञावमां तो डाई गुणुस्थानक

नथी. आत्मानो भूल स्व-ज्ञाव तो पूर्णसायक, चैतन्य-स्वृप्त, पूर्णसूर्यना जेने प्रकाशृप, समदर्शी, दृतदृत्य अने निरजन छे. पशु व्यवहारनयथी विचारीये तो ज्ञवने रागादि लावडमेरी वण्यां छे, जानावरणादि दृष्टिमेरी छे, शरीरादिनो इमेरी छे. हवे गुणस्थान-भीमांसातुं रहरय आ छे. व्यवहारनय प्रभाषे ज्ञव अशुद्ध छे. आ अशुद्धतानी भानाओ. घटाइवा भाटे अने शुद्धताने प्राप्त करवा भाटे गुणस्थानहानां परिषयां जोड्यां छे. डाई विद्वाने योग ज फैल्युं छे; आज्ञावो बंधहेतुः स्याज्ञिर्जरामोक्षकारणम्। इतीयमार्हिती इष्टिः ॥

ओट्टेके कर्मसंवेद वृधतुं कारण अने छे अने निर्जन भोक्तुं कारण अने छे. आ ज ज्ञेनदृष्टिये तत्त्वसार छे. कुर्मनाश ओट्टेके ज भोक्ता. कर्मसंवेदनी संपूर्ण निर्जन थतां आत्मा पेताना भूलस्वृप्तमां प्रकाशे छे. आ भूल सहज स्थिति अ ज भोक्ता.

जैन योगसाहिलमां उयांक उयांक निविध योग, पंचविध योग अने अष्टदृष्टि योग्नुं वस्तुन आगे छे परंतु ते वृक्ष परमात्मस्वृप्तने प्राप्त करवाना साधन-इपे उद्दिष्ट छे. ज्ञव शुद्धाभावा अने ओट्टेके तुरत ज परमात्मस्वृप्त अनी जाय छे. अ ज सिद्धस्थिति छे, अ ज भोक्ता छे. दृक्कामां भोक्तपद अथवा परमात्मपद अथवा शुद्धात्मस्वृप्तप्राप्ति भाटेनुं साधन योग कहेनाथ छे.

महान् पुरुषोना समयमा हस्ती धरावनी अभां कुंध ज नथी. महान् पुरुषोने योगज्ञवा, पेतानी शक्ति जेट्ट्हुं तेमना सत्कर्येतुं अतुकरण उरुं, नैतिक शक्तिमां तेमना जेवा यवानी भजत्वाकौक्षा राख्यनी अनुं नाम ते ज्ञवन. एवा लोडाने ज महान् पुरुषोना समकालीन कही शक्तय. जेट्ट्हा दरज्जे आपणे सावधान रथा तेट्टे दरज्जे आपणे ज्ञवा. जेट्ट्हा दरज्जे गङ्गातमां रथा, प्रभात्मा रथा तेट्टे दरज्जे आपणे भरण्यनी स्थितिमां रथा; भाटे ज भुक्त अगवाने कहुं छे: अप्यमादो अमतपदं, पमादो मच्युनो पदं । (अप्रभाद अ अमृतनुं पद छे अने प्रभाद अ भृत्यनुं पद छे.)

(ज्ञवन अने संस्कृति; प. १७८)

નિઃસ્વાર્થ સેવા એ જ પૂરમ સ્વાર્થ

ન હિ કલ્યાણકૃત કશ્ચિત દુર્ગતિ તાત !
ગઢછતિ । જેઓ જીવ માત્રનું કલ્યાણ થાય તેવી
પ્રવૃત્તિઓભાં જ રવ્યાપવ્યા રહે છે, જેઓએ જીવ
માત્રની સેવા કરતાનું પ્રત લિધીલું છે તેઓ. કદી પણ
હુર્ભિતિને પામતા નથી. જીવસેવા એ પણ એક
જાતનું તપ છે. આ તપ આચરનાર માનવી પાર-
કાનું કલ્યાણ સાથે છે એટલું જ નહિ પણ પોતાના
આત્માનું યે કલ્યાણ સાથે સાથે સાથે છે. આ
દૃષ્ટિએ નિઃસ્વાર્થ જીવસેવા એ ઉત્તમ ડેટિના સ્વાર્થ-
ને સાખનારી થઈ પડે છે. આ બાધતમાં મધ્યનું
એક સુંદર દૃષ્ટાંત છે.

મધ્ય દેશના મગલ નામના ગામમાં મધ્યને
જન્મ થયો હતો. તે જ્યારે ઉત્તમ લાયક થયો લારે
પોતાના ગામના લોડાની ગંડી રહેણીકરણી, કળિયા-
ઘોર વૃત્તિ અને સ્વાર્થપરાયણ રવાબ જોઈને તેને
ઘેર થયો. આ પરિસ્થિતિ સુધ્યારવાનો તેણે નિશ્ચય
કર્યો અને તેના પ્રથમ પગથિયાઝે ગામની ગંડીની
દૂર કરવાની પ્રવૃત્તિ આદરી. તેણે ગામની શેરીઓની
વાળાઓણાને સાફ કરવા માંડી. ગામના લોડા હસ્તના
લાગ્યા અને વૃષ્ટ જને કહેવા લાગ્યા કે-મધ્યનું ભેણું
ચસ્ક ગયું છે. પરંતુ ગામને ચોકાયું ચતું જોઈને
યુવાનો મધ્યની પ્રવૃત્તિ તરફ આકષ્યોયા. અને ધીમે
ધીમે મધ્યની પ્રવૃત્તિઓભાં સાથ આપવા નીસ યુવાનો
જોડાયા. આ નીસે ય સાથીએ મધ્યના ઉપદેશ પ્રમાણે
હિંસા, વ્યલિયાર, ચોરી, અસાય બાણ્ય અને માદક
પદથૈતું સેવન-પાંચ દોષેથા દૂર રહેતા અને પોતાની
પુરસ્કાના સમયમાં લોડાને ઉપકારક થાય તેવી પ્રવૃત્તિ-
ઓ કરતા. તેઓ ગામના રસ્તાઓની સાફ કરતા,
નાના નાના પૂર્ણો બાંધતા, તળાવો ખોદતા અને
એવાં ભીજાં લોડાપ્યોગી કામો કરતા. વળી લોડાને
સદ્ગ્યારનો ઉપદેશ પણ આપતા. ધીમે ધીમે
લોડાની તેમના કામોભાં તથા અન્ય પ્રવૃત્તિઓભાં
શક્તા એઠી, અને તેઓ તેમને સહદ્યકાર આપવા
લાગ્યા. દાદનાં પીડી બંધ થયાં, અને ટંટા-

બખેડા એણા થયા. આથી ગામના મુખીની પ્રતિક્રિયા
ધરી અને તેનો આવક એણા થવા માંડી. આ
પરિસ્થિતિ તેનાથી સહન ન થઈ. તે રાજ પાસે
ગયો અને દ્રિયાદ કરી કે મધ્ય અને તેના સાથીઓની
ગામ લોડાને ડરાવે છે, તેમની પાસેથી ઐસા પડતે
છે અને તેમની પ્રવૃત્તિઓથી આવક ધસી ધરી
ગઈ છે. રાજને મધ્ય અને તેના સાથીદારોને પકડી
લાવવાનો હુકમ કર્યો. હુકમની અખર પડતાં તેઓ
સામા પગદે રાજપુરોણે પાસે હાજર થયા. તેમને
દ્વારાપગમાં એડી પહેરાવીને રાજદરખારમાં લાઇ જવામાં
આવ્યા. રાજ આ વખતે અંતર્મુરમાં હતો. કાંઈ
પણ તપાસ ન કરતાં તે લોડાને હાથીના પગે કચ્ચી
નાંખવાનો હુકમ તેણે આપ્યો. હુકમ સાંલણાને મધે
પોતાના સાથીદારોને કહું કે—“ આપણે સારાં કર્મો
કરતા આચાર્ય છીએ છતાં આ સંકટ આવી પડ્યું
છે, તો તે આપણાં આગલાં કુકર્મેત્યું ઇણ છે તેમ
માનનો. સંકર્મેત્યું ઇણ હેવે પછી જરૂર મળજો તેવી
શક્તા રાખનો. જેવો લોડા પર અલાર સુધી તમારો
ગ્રેમ હતો, તેવો જ ગ્રેમ તમારી સામે દ્રિયાદ કર-
નાર મુખી ઉપર, તેમને મારવાનો હુકમ કરનાર
રાજ ઉપર તથા તમને મારવા માટે પ્રશ્નત થયેલા
ધારી ઉપર રાખનો. શક્ત, મિત્ર એવા બેંદ મનમાથી
કાઢી નાંખનો અને અત્યાર સુધી કરેલાં સંકર્મેત્યું
ચિંતન કરનો.”

મધ્ય અને તેના સાથીદારોને એક મેહાનમાં
સુવાડી તેમના ઉપર અલાવવા માટે એક મહોનમત
હાથીને લાવવામાં આવ્યો. પરંતુ તેમને જોતાં જ
હાથી કિંદ્યારી કરી પાછો હક્યો; તેણે એક પણ
પગલું આગળ વધવાની ના પડી. આ સમાચાર
સાંલણાં જ રાજને લાગ્યું કે નક્કી આ માણ્યુસો
પાસે હાથોને વશ રહેવાનો મંત્ર હશે. એટલે તેણે
મધ્યને પોતાની પાસે ખોલાયો તથા પોતાને તે મંત્ર
શીખવવા કહું. મધ્ય જવાબ આપ્યો કે “ મહારાજ,
અમારી પાસે મંત્ર જંત નથી. અમારો મંત્ર કંઈએ

निःस्वार्थ सेवा एवं ज परम स्वार्थ

४१

तो ते अमे आज सुधी ऐकनिधाथी शीलतुं पालन करता आब्या छीअे ते ज छे. अमे जाण्ही जोधने होध प्राणीनो धात करता नथी, परभोने भाता सुमान गणीअे छीअे, चोरी करता नथी, असल भाषण भेलता नथी. अने दाढ वगेरे भादक पदार्थ सेवता नथी. अमे दोडानी सेवा करीअे छीअे अने ज्ञवमात्र तरह मैतीनी भावना केणवाअे छीअे. आज अमारो मन्त्र छे.”

राजने तपास करावी तो भधनी आ वात साची नीकणा. ऐट्ले युसे थधने खोटी इरियाद करनार मुझीने देखांतहाँनी शिक्षा इरभावी. पथु भये

राजने मुझीने मारी आपवा विनति करी. आ विनति र्वीकारी राजने मुझीने मारी आपी पथ तेनी पासेथी मुझीपछुँ लध लीधुँ अने ते मुझीपछुँ भधने आयुँ.

ने लोडा ज्ञवसेवाने चेताना अवतुं धेय घनाचीने सत्प्रवृत्तिमां काण निर्बंधन करे छ तेमनी आ लोडामां के परलोकमां हुगति थती नथी, परंतु आपी प्रवृत्तिमो तेमना आत्मानुं कल्पाण सापेहे. अते आ प्रवृत्तिमो तेमने ज लाभदायी थध पडे छे. टूँकामा निःस्वार्थ सेवा ए चेताना उच्च व्वार्थनी साधक अनी रहे छे.

ख.

—: चातुर्भास :—

आचार्यश्री विजयवल्लभस्त्रीधरण महाराजना आचार्यती समुदायतुं चातुर्भास।

पंजाल्यक्षरी आचार्यश्री विजयवल्लभस्त्रीधरण महाराज आदि हा. ४ श्री महाराज लैन विद्यालय, ज्ञावालीया २५-मुंबध २६.

आ.श्री विजयसमुद्रसुरिल, पं.यासश्री विकास-विजय आदि हाँचा ११ लालथाग भूलेखर-मुंबध.

उपाध्यायतुं श्री पूर्णुनंदविजय महाराज आदि श्री आदीधरण पं.य लैन धर्मशाळा, पायधुनी-मुंबध.

भुनिश्री धन्दविजय, ज्यविजय आदि हा. ४ (शाताकुञ्ज)

आचार्यश्री उभगसुरिल, पं.यास उद्यविजय आदि साखरमती-अमदावाद.

पं.यासश्री नेमविजय, आगमप्रभाकर श्री

पुष्यविजय, पं.यासश्री चंद्रविजय आदि हा. ६ ओहीसधोज, लैन सोसायटी-अमदावाद.

मुनिराज श्री गेहविजय अ०, मुनि रविविजय महाराज, पं.यास रमधुक्षिविजय आदि हुम्बुसा-वाडा-अमदावाद.

वयोरुद्ध श्री विचारविजय महाराज तथा मुनि-राज श्री प्रकाशविजय महाराज आदि हाँचा ४ किनारी धनर-दीर्घी.

मुनिराज श्री संतोषविजय आदि-उभोगा.

पं.यास श्री रामविजय आदि-पायधु.

मुनिराज श्री विनयविजय आदि नरेडा- (अमदावाद).

मुनिराज श्री दशानविजय आदि-वडोहरा.

मुनिराज श्री विशारदविजय आदि-पीडिवाडा.

मुनि श्री कुंदनविजय आदि ग६-(पालनभुर).

निष्प्रकृतपता:

લેખક:
શ્રી વસંતલાલ કાન્તિલાલ, ખી. એ.

મન વચન કાયાની ચંચળતાનો ત્યાગ કરી રસના ભરેલા વાસણુની જેમ
આત્માને શાંત તથા નિશ્ચલ કરી ધરો વખત ધારી રાખવો।

યોગશાસ્ત્ર પ્રકાશ ૧૨, શ્લોક ૧૮.

શરીરની નજીવી હૃતયથી માડીને તે મનના નિરંકુશ ઉછાળા તે આત્માનો શાંત રસ ઢોળા નાંખે છે. મન, વચન, કાયા આધાર છે. આત્મા આવિષ્ય છે. આવિષ્યને સ્થિર રાખવા આધારને સ્થિર કરવા પડે છે. રસથી ભરેલા પાત્રને આપણે એ હાથે કેવું સ્થિર પદ્ધતિ છીએ. આ સ્થિરતા જ મુખ્ય છે. યોગના નિરધારનને થતી સર્વ આત્મપ્રદેશોની સ્થિરતાને જ સિદ્ધોતું ચારિય વાણુંયું છે.

આ મન, વચન, કાયામાં અરિસ્થિરતા ઉત્પન્ન કરે છે? બાબુ જગત. આપણે આમ જ માનતા આબ્દી છીએ, પણ તે માન્યતા જોગી છે. બાબુ જગતની સ્થૂલ પરિસ્થિતિઓ પર સુખ્ફુઃખનો આધાર નથી પણ ચિત્તના વલણું પર છે. (not external situation but mental attitude) બાબુ જગતના તોષાની વિષવતુંદોથી નિરેક્ષપણે માનવહૃદય જીવી શકે છે, તે સત્ત્વતું સમયેન કરતું શક્ય યોગશાસ્ત્ર છે.

દુનિયાના પ્રયોગ બનાવો નિયોગમાં ચંચળતા ઉત્પન્ન કરે છે કારણું તેના હૃતયમાં ભર્મતું તાણું લાગ્યું છે. કષીર પણ કહે છે કે ‘ભર્મકા તાલા લગા મહેલમે ગ્રેમકી કુંળ લગા.’ આત્મભૂતનાની બહાર આ ભર્મતું તાણું લાગ્યું છે તેથી જ આપણે અંદર પ્રવેશી શકતા નથી ને બહાર એટલા પર અધ્યાત્મિંતાદ્વારા અરિસ્થિર વાયુ ને વર્ણાથી હેરાન થઈજો છીએ. આ ભર્મતું તાણું જોગી ને આત્મભૂતનમાં પ્રવેશ છે, તે સંક્ષાર-વિકલ્પો ને તજભનિત યોગ-ચંચળતાનો નાશ કરે છે. આત્માનું રસસભર પાત્ર નિશ્ચલ રાખે છે.

આ ભર્મતું તાણું તે જીવનદિની ભવિનતા છે. વરતુરવર્ણય વિરોધું અગાન છે. ખુદ્ધિતો નાયાર્થ તે અજ્ઞાન નથી. અંતરની ભવિનતા તે અજ્ઞાન

છે-ભર્મ છે. ‘અંતર’નો આધાર ‘બાબુ’ પર છે, આ જ મોટો ભર્મ છે. ‘બાબુ’નો આધાર ‘અંતર’ પર છે, તે જ જીવનદિનો નિર્મલતા છે. External is only echo of Internal—‘બાબુ’ તે ‘અંતર’નો પડ્દો માત્ર છે. ‘અંતર’ ભવિન, વિકારી ને નિર્ભંગ હશે, તો બાબુ જગત પણ એડોળ હશે. આજે જણે છે ને અનુભવે છે, તેણે ભર્મતું તાણું ખોલ્યું છે. માનવહૃદય પર બાબુ જગતના આધાર પ્રત્યાધારો થતાં નથી. પણ માનવ હૃદયના આશય, નિર્ણય, કર્તૃતાદ્વારા આધાર પ્રત્યાધારો બાબુ જગત પર પડે છે. આમ જે માને છે તેની દાખિ નિર્ભંગ થઈ છે. માનવતું અરિસ્થિર માત્ર વર્તમાનકાળમાં જ નહિ, તે તો નણે કાળમાં વ્યાપે છે. ભૂતકાળ તે વર્તમાનની કાચી સામગ્રી ‘raw material’ છે. વર્તમાન પણીના યંત્રમાં તે ભૂતની કાચી સામગ્રીમાંથી જે finished products—તૈપાર ઉત્પાદન થાય છે, તે અવિષ્ય છે. આ રીતે માનવતું અરિસ્થિર નણે કાળમાં સળાંગ છે. ને તેના અરિસ્થિરનો પઢાયો જે પડે છે, તે જ માત્ર બાબુ જગત છે. બાબુ જગતનું આ વારસત્વિક મૂલ્ય ઓળખી તેને જે exaggerated value અતિશયેક્તિકર્યો મહિમા આપ્યો છે, તે ઓળખી કરવાથી આપણું યોગામાં ‘બાબુ’ ચંચળતા ઉત્પન્ન નહિ કરે.

‘અંતર’ના બળો જ સૌથી અળવાન છે, ને ‘બાબુ’ તો તે અંતરિક બળાના પ્રવાહનું શીખું માત્ર છે, આ સમજવું તે ભર્મનો નાશ છે. પણ આ સમજખું આવે શી રીતે? ઇલ્લેનું છે કે ‘પ્રેમની ચાવી લગાવ’ ધ્યાનપ્રેમદાર અંતર-શક્તિઓની પ્રતીતિ થાય છે, ને ‘બાબુ’માંથી વિશ્વાસ આપોઆપ ઉડી જાય છે. ધ્યાનતે અભેદ-

વર्तमान सभायार

१३

ખુદીએ ધ્યાવયાથી, તેનામાં જતિવિલોપન કરવાથી અંતરની હુનિયા વધુ ને વધુ આંખ સામે પ્રક્રટે છે. ને તેના રહસ્યો ને આશ્રેરી અદ્ભુત સ્વરૂપે ખુલ્લાથાય છે. 'અંતર' તું બણ અનુભવીએ છીએ અને આપણને પ્રતીતિ થાય છે કે 'અંતર' જ આદતું નિર્મિષું કરે. છે એક 'પ્રભુ' બીજા 'પ્રભુ' ની મુદ્રામાં પ્રભુતા એગાખણો, સ્વરૂપતિ એગાખણો લારે 'આદ'માં ધરેધરે લટકતો 'કુકર આશાવારી' ભરમ તોડ્યો. આનંદબનનો પરચો ભળશે. અંતરની સુખશાંતિ સમૃદ્ધ પરમાત્માના ધ્યાન સિવાય, દ્રશ્ય પ્રતેના જીવંત પ્રેમ સિવાય નહિ સમજાય. આથી જ કંઈક ભરમતું તાજું પ્રેમની ચાવાથી એગાખાનું કહે છે. 'આદ' ક્ષુદ્ર છે, વિકૃત છે, એડાળ છે. એક પદ્ધતિયો માત્ર છે. એક પડ્ધતો માત્ર છે ને 'અંતર' વિરાટ છે, પરમમોદર છે, તે જ-સાગરદ્વારે છે-સર્ય છે. પ્રતીતિ થઈ નથી, તેના મન વાણી ને કાયાના ચોગમાં ચંચળતા ઉત્પત્ત થાય છે, ને આત્માનો રસ ઢોળાઈ નથી છે.

આ આત્માનો રસ કેલો ક્ષેણે ક્ષેણે ઢોળાઈ રહ્યો છે ! પ્રતિશ્ક્ષણે પ્રકૃતિ આહિ બંધી દ્વારા આત્માની અનંતશક્તિનો ધાત થઈ રહ્યો છે ! ને હાથાવડે આદાનું પાત્ર જાયું છે, તે હાથમાં લય, ચિંતા ને શોકની મૂલનીયો સતત ચાલુ છે—આ ઇપે, અનંત-ગ્રાની આત્માને ગઈ કાલનો બનાવ યાદ કરતાં કપાળ ધસતું પડે છે. અનંતસુખરવબાપ આત્માને એ ટંક ખાલા માટે પાડોશીનું ગળું કંપાવતું પડે છે—અનંત વીર્યવાન આત્માને ખાંસી ને શરદીના દર્દમાત્રથી પથારીમાં સૂતાસૂતા દિવસ કાઢવા પડે છે. સ્વભાવથી જ જીર્યગતિવાળા આત્માને પાંચ દાદરા અદ્દા લીફ્ટ શોખવી પડે છે—ત્યારે લાગે છે કે આત્માનો રસ ઢોળાઈ રહ્યો છે.

આ આત્માનો રસ આમ ઢોળાતો અટકાવવા મન, વયન, કાયાને સ્થિર કરવા જેઠાએ. તે માટે ભરમનો નાશ કરવો જેઠાએ. ૬૬ પ્રતીતિ, ૬૬ સંકલ્પ ને ૬૬ પુરુષાર્થને આદરવાં જેઠાએ.

વર્તમાન-સમાચાર

આ સભાની અસાધારણ સામાન્ય સભા તા. ૧૨-૮-૫૪ આવણું શુદ્ધ ઇડ ગુરુવારે શેઠ ગુલાખયંદ આખુંદજીના પ્રમુખપણી નીચે મળતા સભાના આનન્દીય ચેટન શીયુત બોગીલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી ઘાનિલાલ અમરયંદ ૦હોરા, શ્રી ખીમયંદલાઈ લલ્લુભાઈ તથા અન્ય સભાસદ્યધુએઓ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી.

સભાતું સુધારાવધારા સાથે તૈયાર કરવામાં આવેલ નહું બંધારણું જે સભાની મેનેજર કમિટીએ પ્રસાર કર્યું હતું, તે બંધારણું સભા સમક્ષ વાંચી સંભળાવવામાં આવેલ. તેમજ બંધારણું અગે બહાર ગામથી જે સૂવનો આવેલ તે રજૂ કરવામાં આવ્યા હતાં તે પર વિચાર-વિનિમય કરી યોગ્ય સુધારાવધારા સાથે બંધારણું સુખીતુમતે મજૂર કરવામાં આખું હતું. અને તેનો અમલ સં. ૨૦૧૧ ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી કરવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો હતો.

સભાના સેક્રેટરી શીયુત વદ્દલબદાસ ત્રિસુનનદાસ ગાંધી, ગોતાની તરીયત નાદુરસ્ત હોવાથી મીટિંગ સમયે હાજર રહી શક્યા ન હતા, એટલે તેઓશીએ નથી બંધારણું અને ભાવનગરની રણ્ણે સાહિત્ય સંસ્થાના એકોકરણુને અગે શુભેચ્છા વ્યક્ત કરતો સંદેશો મેચકદ્યો હતો તે સભા સમજે પ્રમુખશીએ વાંચી સંભળાવ્યો હતો.

લારાણાદ ભાવનગરમાં સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં કાર્ય કરતી શ્રી કૈનખર્મ પ્રસારક સભા, શ્રી નૈન આત્માનંદ સભા અને શ્રી વશોવિનિયળ શ્રંઘમાળાના એકોકરણુને અગે ને શુભ આદીલન ઉપરિથત થયું છે, તેના અનુસંધાનમાં પ્રમુખશી ગુલાખયંદ આખુંદજી-એ પ્રમુખરસ્યાનેથી નીચેનો ડરાવ કર્યો હતો, ને પ્રસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

દરાવ

"શહેર ભાવનગરમાં નૈન સાહિત્યની સેવા, પ્રકાશન અને પ્રચાર માટે જુદીયુદી સંસ્થાએઓ કાર્ય કરી રહી છે તે કાર્ય વધુ સારી રીતે થાય તે ઉદ્દેશ્યી આ સંસ્થાઓના એકોકરણું માટે શિહેર મુકામે આવણું શુદ્ધ ક૊જના રોજ શ્રી કૈનખર્મ પ્રસારક સભાની વાર્ષિક બેઠકમાં શેઠ બોગીલાલભાઈ

२४

भगवन्लालक्षाधिना प्रभुभपहेथी ने हराव मूँहें छे ते हरावनो आ सभा रवीकार करे छे अने आ दिशामां ने डाई अद्विति करवामां आवे तेने अंगे बटतुं करवाने मेनेजुंग कमिटिने आ सभा सता आपे छे.”

X   X   X

आवश्यु शुद्धि ३ ना रोज थी नैनधर्म प्रसारक सभाएं पसार करेल हराव नीचे प्रभाषे छे.

“ शहेर भावनगरमां नैन साहिलना सेवा, प्रकाशन अने प्रभार भाटे जुही जुही संस्थाओं काम् की रही छे. ते संस्थाओंमे यथाशक्ति पछु सारी रीते नैन साहिलनी सेवाओ। विविध रीते अनली छे अने हजु खलवे छे. मुख्यपछे एक ज धोयथी अने एक ज क्षेत्रमां काम करती संस्थाओं एकत्र याथ अने एकत्रपछे कामकाज खलवे ते छष्ट अने उचित अच्छाय छे. एकोइरण्यु पामेला संस्था पछु प्रत्येक संस्थानी दालनी विशिष्ट अद्वितियो। आलु राखो, तथा साहिल प्रकाशन वजेरेतुं पछु काम करो, तथा साहिल क्षेत्रमां विशेष अद्वितियो। उपाठी शक्षे. तथा आलु अद्वितिने वेगवाणी अने प्राचुर्यान अनावी शक्षे. तथा शहेर भावनगरमां नैन पर्याना साहिल क्षेत्रमां काम करती जुही जुही संस्थाओं एकोइरण्यु याथ ते आ सभा छष्ट माने छे. उपरना हेतु अनुसार थीउ नैन संस्थाओं हराव करे तेमनी एकोइरण्यु साधवा योजना करवा आ सभा मेनेजुंग कमिटीने सूचना करे छे अने योजना तैयार थयेथी जनरल सभा पासे रजू करवा हरावे छे.”

याराव भेनेजुंग कमिटीनी यूंठेही नीचे प्रभाषे करवामां आवी हुती.

प्रभुभ	शेठ गुलाम्यंद आशुंद्दु
उपप्रभुभ	शेठ फ्लेयंद अवेरेकाई
”	ग्री. अधिमयंद यांपशी शाह
सेक्टरी	वल्वभद्रास निकुवनदास गांधी
	शाह विकुलदास भूण्यंद
	शाह नदवल अवेरेकाई
ड्रेकर	शेठ रमभुलाल अभुलाल
सक्षे	शाह गुलाम्यंद लक्खुबाई
	आपसार साकरलाल गांडालाल

श्री आत्मानंद प्रकाश

शेठ हरिलाल हेवयंद
शाह भाययंद अमरयंद
सलोत मोहनलाल जगज्जुवन
शेठ हरण्यवत नथुबाई
शाह हिरायंद हरगोपींद
शाह नगीनदास हरण्यवत
शाह हेवयंद दुर्लभास

छेने अंधारण रज्जस्टर करवानो हराव करवामां आव्यै हुतो अने अंधारण धउवा अहल वकील आययंद अमरयंद शाह, तथा सभाना प्रभुभभी, घेटून साहेयो। वजेरेनो आकार मानी, दुग्धपान लध सर्वे विभाराया हुता.

स्वीकार

नीयेना अथो अमारी लाठिघ्रेरोने भेट मज्जा छे जे भाटे आकार मानवामां आवे छे.

१. कलिकाणसन्वंद हेमयंदसुरिविरचित श्री सिंह-हेमशाहालुशासन वृहद्वृत्ति (न्यासादि सहितम्) अनुपूतिंकार संपादक व्याकरण्यावाचस्पति कविरत्न शाखिविशारद श्री विजयलालभुयसूरीविरलु अहु-राज, प्रकाशक श्री नैन अंथ प्रकाशकसभा—अमदावाद, शेठ जेसंगलाई काणीदास अमदावाद तरक्की भेट मण्णा छे.

२. श्री गोडील पार्थीनाथ स्तवनादि सुषेध सुवारसकूपिका. रचयिता—संगहकर्ता मुनिराज श्री कल्याणप्रभविजयलु महाराज अमुक स्तवनो, रात्रे शयन पहेला विचारणा, सुषेधक थेाड इकरा वजेरे भेट मणेवी छे.

३. श्री पर्वतिथि लक्ष्मिभास्तक—पर्वतिथिना चैवयंदन, स्तवन, रुतिनो आ अंथमां समावेश करेलो छे. संपादक उपरेका मुनिराज तरक्की भेट मणेल छे.

४. मारो स्वाध्याय. लेखक नेमिहास अभेयंद आयायं श्री विजयप्रतापसुरिलु महाराजना शास्त्र-श्रवण्यु-उपदेशवत तेनी नोट करेल तेमज भार नत, उपधान वजेरे आत्मकल्याण भाटे प्रद्विति करतां लमेली नोट उपरथा करेली नोंध आ पुस्तकझेपे लेखक प्रवृत करो छे. साही भाषामां वांचवा नेवी छे.

इरी नहीं छपाववामां आवता ए अभूत्य भैथा मणी शक्ते भाटे भंगावो.

१ श्री कल्पसूत्र (भारसा) भूषण पाठ.

दर वर्षे पशुंषण पर्वमां अने संवत्सरी हिने पूज्य मुनि महाराजाए। वांची चतुर्विंशति संधने संभागावे छे ज्ञेने अपूर्ण महिमा छे, ते शास्त्री मोटा राधपमां प्रताकारे सुंदर अक्षराथा अने सुशोभित पाठ्यलिखित छे, जेथा पूज्य मुनिमहाराज के गानबंडार, लाइष्ट्रेरी हे ज्ञेन बंधुओने ज्ञेन तेमध्ये भंगावी लेवा नम चूयना छे. किं. श. ३-०-० पोर्टेज जुहुँ.

२ सज्जायमाणा—शास्त्री शुद्ध रीते मोटा अक्षराथा छपायेक, श्री पूर्वायां—अनेक ज्ञेन पंडितो विश्वित, विविध विषयक वैराज्याद रसेत्पादक, आत्माने आनंद आपनार १३ भा. सैकाथा अढारमा सैका सुधीमां थर्ड गयेला पूज्य आयार्देवो। अने पंडित मुनिमहाराजामे रचेल सज्जायनो। संयुक्त आ अंथमां आवेलो छे, के जे वांचता महापुरुषोना वार्षित्री धटना आपणी पूर्वती ज्ञानवाली, अने वाचके वैराज्यवृत्त तरइ द्वारे छे. पचास फ्लॉर्म् ४०८ पानानो सुंदर कागजो। शास्त्री मोटा राधपो, अने पाढा आईडीगथी अखंकृत करेल छे. किंमत श. ४-८-० पोर्टेज जुहुँ। मान परीक्षा कोपी सिलिंडर रही छे.

लघोः—श्री ज्ञेन आत्मानं द सला-भावनगर.

श्री कथारत्नकोष (भाषापांतर द्वितीय भाग.)

कली—श्री हेवभद्रायार्द महाराज.

जेमां सम्यक्त्वना तेवीश सामान्य गुणो, पंथ अल्पवतना सतर विशेष गुणो। मणी पचास गुणोनुं सुंदर-सरल निष्पत्ति तथा वर्णन, तेन लगती प्रासांगिक, भौतिक, अनुपम नहिं जाणेली, सांकेतिक, वांचेली, नवीन पचास कथाओ। अन्य अनेक अंतर कथाओ। अने सत्पुरुषोना मार्गी, झर्तु, उपर्यन, राज्य लक्षणो, सामुद्रिक तेम ज व्यवहारिक, सामाजिक, राजकीय अने नैतिक वर्गे अनेक विषयो। देव, गुरु, धर्म, जिनपूजा वर्गेना स्वरूपे। अने विधानोनुं वर्षन वर्गे अनेक विषयो। आवेलो छे। प्रथम भागमा सम्यक्त्वना वीश गुणोनुं वर्णन आपवामां आव्युँ छे। आ यीज भागमा यक्षीना तेर सम्यक्त्वना। अने सतर पंथ अल्पवतना मणी दुल त्रीश गुणोनुं कथाओ। सहित वर्णन आपवामां आव्युँ छे। सारा कागजो उपर सुंदर गुजराती अक्षराथा आ समाना मानवंता पैटन साहुपेयो, लाइष्ट भेष्यरोने धारा प्रभाषे लेट आपवा आ अंथ छपाय छे। सुमारे चालास फ्लॉर्म् उपरांत काउन आह ऐलु लगभग चारसे पृष्ठमां तेयार थेशे। आसो (वडी ०)) सुधीमां नवा थनारा पैटन साहुपेयो। तथा लाइष्ट भेष्यरोने पशु लेट आपवामां आवश्यो। किंमत सुमारे श. नव थेशे,

छपाय छे

शानभट्टीप (त्रिष्णु भाग साथे) संपूर्ण

छपाय छे

लेखक—सद्गत शांतमूर्ति विद्वान आयार्द श्री विजयकरतूरस्त्रृत्यरु भाषाराज.

ज्ञेन-ज्ञेनेतर अव्यग्र दरेक भनुष्यथा पशु सरल रीते समझ शकाय, तेमन्ज उव्य संरक्षारी ज्ञेन केम ज्ञु शकाय अने ज्ञनमां आवतां अनेक सुख, दुःखना प्रसगोये समचित डेवी प्रवृत्ति आहारी शकाय, तेनुं दृश्यसुचन डरावनार, अनंतकाणथा संसारमां रुग्णाता आत्माने साचो। राह अतावनार, सन्मार्ग, स्वर्ग अने मोक्ष मेणवा माटे अच्युक मार्गदर्शक, कपरा वर्तमान डाळमां साचुं सुख, साची शांति आपनार, अदिसंसा अने सर्वं प्रत्वे आत्मान उपर्यन डरावनार, निरंतर पहन, पाहन माटे अति उपयोगी शास्त्रोना अरगाहन अने अनुलवपूर्षु रीते सद्गत आयार्द महाराजे लघेलो। आ सुंदर अंथ छे, श्री पालनपुर ओसंधना उपर आयार्द महाराजे डरेला उपकार माटे गुरुलक्ष्मि निभिते अने रमरण्यार्थे थगेला इंडनी आर्थिक सहायते आ अंथ जिचा कागजो उपर सुंदर गुजराती राधपमां आकर्षक आईडीग साथे अमारा तरइथा छपाय छे।

Reg. No. B. 314

सभाना भेद्यर थवाथी थतो अपूर्व लास.

(श. ५०१) श. पांचसो एट आपनार गुहर्स्य भजाना पेटून थध थड़ छ. तेमने उक्षा पांच वर्षमां प्रगट थयेता युज्जराती प्रकाशनो बेट तरीह मणा थड़ छ.

(श. १०१) पहेला वर्मना लाईइ भेद्यर थनारने बालु वर्षना अथा युज्जराती प्रकाशनो बेट मणा थड़ छ अने अगाडिना वर्षना पुस्तको प्रसांत द्वारा ते पेटून तथा लाईइ भेद्यरने पेण्ठु डिंभते मणा थड़ छ.

(श. ५१) बीज वर्मना लाईइ भेद्यर. तेमने पुस्तको जे डिंभत हरा तेमाथा तलु इपिया क्हीं करी बाकीनी डिंभते आ वरसना पुस्तको बेट मणा संक्षेपो; पथ श. ५०) वधु भरी पहेला वर्षमां आपनारने पहेला वर्गने अणतो लास मणतो. बीज वर्मना जे रहेनारने वथ इपियानी डीमतना बेट मणतो.

(श. १०१) लरनार पहेला वर्मना लाईइ भेद्यरने नीयेना सात वर्षोमां जे पुस्तको बेट आपवामा आव्या छ ते नीये मुख्य छ. सात वर्ष पहेला थयेता पेटून साहेजें. अने लाईइ भेद्यरने बेट आपवामा आवेद्या अथेनी डिंभत चल्यु भेद्यरी छ. जेमाथा पेटून थनार महासेपोने उक्षा पांच वर्षना पुस्तको बेट मणतो.

सं. २००३मां श्री संधपति चरित्र—(संचित्र)	क्र. श. ६-८-०
--	---------------

आ महावीर भगवाननां युगनी खण्डेवीओ	" " ३-८-०
----------------------------------	-----------

सं. २००४मां श्री वसुदेव हिंदी भाषांतर	" " १५-०-०
---------------------------------------	------------

श्री शांतिनाथ प्रभु चरित्र (संचित्र)	" " ७-८-०
--	-----------

सं. २००५मां श्री पार्थनाथ प्रभु चरित्र (संचित्र)	" " १३-०-०
--	------------

सं. २००६मां श्री इमयन्ती चरित्र (संचित्र)	" " ६-८-०
---	-----------

ज्ञान प्रदीप भाग २	" " ४-०-०
--------------------	-----------

आदर्श स्त्री रेतो भाग २	" " २-०-०
-------------------------	-----------

सं. २०२७ श्री कुथारत्नकोष भाषान्तर युज्जराती लाग १	" " १०-०-०
--	------------

" २००८ श्री तार्थकर चरित्र (संचित्र)	" " ६-०-०
--	-----------

श्री अनेकान्तवाद (युज्जराती)	" " १-०-०
--------------------------------	-----------

ज्ञानिं सावना नृतन स्तवनावणी	" " ०-८-०
------------------------------	-----------

सं. २००९मां श्री ब्रेयांसनाथ चरित्र-संचित्र	" " ७-८-०
---	-----------

ज्ञान-प्रदीप भाग वौले	" " २-०-०
-----------------------	-----------

तथस्कार महामंत्र	" " १-२-०
------------------	-----------

<u>३१. ८६-०-०</u>

हे आपवाना भेटना पुस्तको नवा तेलार थरो न्या सुधी नवा थनार लाईइ भेद्यरने ०परोना

सं. २००६ ना भेटना पुस्तको बेट मणतो. २०१०-२०११ ना भेट पुस्तको माटे श्री कुथारत्नकोष भाग बीजे तेपार थाय छ.
--

पहेला वर्गना लाईइ भेद्यरनी श्री श. १८३) लर्यथा श. १३) तुं श्री पार्थनाथ चरित्र श. ७) वधु अथेथा आपवामा आवरो. माटे प्रथम वर्गना लाईइ भेद्यर थध भणता भेटना पुस्तकोनो लास भेणवो. नेन अध्युओ अने बहेनोने पेटून अने लाईइ भेद्यर थध नवा नवा सुंदर अथेा बेट भेणव्या नम सूचना छ.

आवन वरस्था प्रगट थतुंआत्मानंॄ प्रकारा भासः हर भासे जंदग्ना सुधी भेट मणतो. भेद्यर थवामां नेटलो. विश्वं थरो तेला वरसना भेटना पुस्तको युमाववाना रहेतो; अत्यारसुधीमां आवरे ७०० संघ्या लाईइ भेद्यरनी थर्छ छ.

हराव ता. १३-१-५४ २००६ घोस. व०६ १३	{
---	---

श्री जैन आत्मानंॄ सभा.
आवनगर

मुद्रा : शास्त्र गुबालयंॄ लक्ष्मीश्वर : श्री महोदय प्रिन्टिंग प्रेस : दास्ती-आवनगर.

